

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

21 NOVEMBER 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	69
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	70
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	73
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	74
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	81
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	82
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	82
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	87
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	89
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	90
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	95
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	95
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	96
REGISTER	98

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 298
van 14 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Ondersteuning in het Vlaamse Gewest van de lokale projecten ter uitvoering van hoofdstuk 28

Tijdens de Unced-conferentie (Rio de Janeiro, juni 1992) werd Agenda 21 aangenomen, een actieprogramma dat de leefbaarheid van onze wereld moet verzekeren in de 21ste eeuw.

Hoofdstuk 28 van Agenda 21 legt de nadruk op het belang van lokale besturen in het uitvoeren van dat actieprogramma. “Aangezien vele van de problemen en oplossingen die het onderwerp vormen van Agenda 21 hun wortels hebben in lokale activiteiten, zal de participatie en samenwerking van plaatselijke overheden een beslissende factor zijn bij het realiseren van doelstellingen ervan”, staat er. Van lokale besturen wordt daarom verwacht dat zij, in overleg met de bevolking, tegen 1996 een lokale Agenda 21 opstellen. Naast het verder opvolgen van de milieuconvenanten en de GNOP's, is er derhalve een nieuwe taak voor de nieuwe bewindsploegen, die vanaf januari 1995 in de gemeenten het beleid overnemen. In vele gevallen zullen gemeenten daarin ondersteuning nodig hebben, niet alleen omdat de kennis over mogelijkheden voor duurzame ontwikkeling op lokaal vlak soms ontbreekt, ook omdat het een werk van lange termijn is. Er zal continu opvolging en feedback nodig zijn. De Vlaamse overheid, in het bijzonder het departement Leefmilieu, kan hierin een belangrijke rol spelen door organisaties te ondersteunen die op dat vlak competentie hebben opgebouwd.

1. Heeft de minister reeds contact opgenomen met de lokale besturen in verband met deze problematiek, buiten de uitvoering van de milieuconvenanten en de GNOP's ? Zo nee, waarom niet, zo ja op welke wijze en wanneer ?
2. Is er eventueel een lijst beschikbaar van projecten die in dat kader zijn ingediend bij het kabinet, door ondergeschikte besturen of milieu-organisaties ? Zo ja, welke ? Hoe worden die ondersteund en waarom ? Op welke begrotingsposten ?
3. Kan de minister in deze aangelegenheid de organisaties die op dat vlak een competentie hebben opgebouwd een rol laten spelen en ondersteunen ?

Antwoord

1. De aanbevelingen van Agenda 21 zijn rechtstreeks gericht tot alle betrokken partijen, waaronder de lokale besturen. Het komt deze besturen toe zelf plaatselijke initiatieven te nemen. In ieder geval vormen de activiteiten die de gemeenten ondernemen in het kader van het milieuconvenant en de GNOP's, reeds een verwezenlijking van de doelstellingen van Agenda 21 op het lokaal vlak.
2. Op 21 december 1993 verleende ik in het kader van de bijzondere projecten inzake het leefmilieu en/of natuurbehoud (titel III van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1992 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen) het project “Klimaatverbond, concreet actiemodel rond duurzame ontwikkeling” uitgaande van het Vlaams Overleg Duurzame Ontwikkeling (VODO). Het klimaatverbond richt zich in Vlaanderen naar het gemeentelijk niveau en vertaalt zo de hoofdgedachte van Agenda 21 ‘denk globaal, handel lokaal’. Met het ondertekenen van het klimaatverbond verbindt de gemeente er zich toe een duurzaamheidsbeleid te voeren op haar grondgebied (o.a. geen tropisch hardhout meer gebruiken, CO₂-emissie reduceren). In Europa traden reeds 350 gemeenten toe. In Vlaanderen 6 steden en gemeenten, m.n. Brugge, Lebbeke, Dilbeek, Zemst, Zoersel en Sint-Niklaas. Ondertussen wordt er verder onderhandeld met andere gemeenten waaronder Leuven, Lommel en Sint-Joris-Weert. Er werd voor het werkingsjaar 1993-1994 een subsidie toegekend van 2.100.000 frank. Dit bedrag werd aangerekend lastens het artikel 2.11 van de begroting van de gewestdienst met afzonderlijk beheer “Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur”.
3. Alle projectvoorstellen die in 1994 werden ingediend en die kaderen binnen de voorwaarden voor bijzondere projecten werden met belangstelling onderzocht. In mijn voorstel tot subsidiëring behandelde twee van de vier in aanmerking genomen projecten een thema op het vlak van duurzame ontwikkeling. Gezien deze projecten voor advies voorliggen bij de inspecteur van Financiën, wens ik mij tot deze verklaring te beperken.

Vraag nr. 300
van 17 oktober 1994
van de heer G. ANNEMANS

Bedrijfsmatig tuinafval – Geen stortplaats in eigen gemeente

Welke decretale of andere voorzieningen bestaan er voor kleine en middelgrote ondernemingen die bedrijfsmatig tuinafval produceren, meer bepaald wanneer zij in hun gemeente niet terecht kunnen ?

Antwoord

De OVAM voert met de betrokken federaties een overleg over voormelde problematiek.

Daartoe worden in het ontwerp-uitvoeringsplan GFT-en groenafval een aantal voorzieningen getroffen, gefaseerd in de tijd. De bedoeling is om tegen eind 1997 in elke intercommunale of samenwerkingsregio in Vlaanderen een centrale groenafvalcomposteringsinstallatie operationeel te maken, waar grote hoeveelheden groenafval rechtstreeks terecht kunnen. Voor kleine hoeveelheden, bijvoorbeeld minder dan 3 m³, wordt in het ontwerp-plan voorgesteld deze op de containerparken te accepteren en aldaar de nodige voorzieningen (groenafvalcontainer) te treffen.

'Het ontwerp-uitvoeringsplan GFT- en groenafval zal bij uittreksel bekend gemaakt worden in het Belgisch Staatsblad en voor een termijn van twee maanden ter inzage gelegd worden bij de gemeenten en bij de OVAM. Eenmaal definitief goedgekeurd, vormt het uitvoeringsplan GFT- en groenafval een beleidskader voor alle betrokken partijen.

**Vraag nr. 2
van 19 oktober 1994
van de heer J. DE MOL**

MER's – Objectiviteit

Onderzoek in Nederland bracht aan het licht dat veel milieu-effectrapporteringen zijn opgesteld met in het achterhoofd de opvatting dat het voorgenomen plan moet doorgaan. Hoewel MER's de effecten van een voornoemde activiteit op het milieu zo uitgebreid mogelijk moeten beschrijven, bevatten de rapporten veelal niet de gewenste objectieve beoordeling van het plan. MER's voldoen in Nederland vaak niet aan elementaire methodologische criteria. Nochtans is er een commissie voor de milieu-effectrapportage die de rapporten moet beoordelen, maar deze commissie beschikt over te beperkte bevoegdheden om haar taken naar behoren te kunnen vervullen.

1. Is de minister op de hoogte van de resultaten van het onderzoek naar de MER's in Nederland ?
2. Is er in Vlaanderen een gelijkaardige situatie ? Aan welke voorwaarden moeten MER's wettelijk voldoen ?
3. Hoe wordt in Vlaanderen de objectiviteit van MER's gegarandeerd ? Bestaat er een commissie die deze rapporten moet beoordelen ? Zo ja, welke bevoegdheden bezit deze commissie ? Zo neen, wat is de reden voor het ontbreken van dergelijk beoordelingsorgaan ?

Antwoord

De inhoud van een milieu-effectrapport in Vlaanderen is vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende de organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen, en bij besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieu-effectrapport vereist is voor de volledigheid van de aanvraag van bouwvergunning.

In Vlaanderen moet een milieu-effectrapport een uitgebreide beschrijving bevatten van de waarschijnlijke milieu-effecten en van de maatregelen om deze milieu-effecten te vermijden, te beperken of zo mogelijk te verhelpen.

Een milieu-effectrapport wordt opgesteld door een college van deskundigen waarin enerzijds interne deskundigen, aangewezen door de initiatiefnemer, en anderzijds erkende MER-deskundigen die door de initiatiefnemer gekozen worden uit een lijst van erkende deskundigen, zitting hebben,

De administratie controleert of het milieu-effectrapport opgesteld is volgens de bepalingen van de hierboven vermelde besluiten. Indien daaraan voldaan is, kent de administratie een conformiteitsattest toe aan het rapport.

De objectiviteit/kwaliteit van een milieu-effectrapport wordt in Vlaanderen gewaarborgd door het college van deskundigen en de administratie.

Een commissie voor milieu-effectrapportage naar Nederlands voorbeeld is niet opgenomen in de huidige regelgeving. In het ontwerp-decreet inzake milieu-effect- en veiligheidsrapportage, dat ik binnenkort zal voorleggen aan de Vlaamse regering, wordt in een onafhankelijke Toetsingscommissie voorzien die de kwaliteitscontrole van het milieu-effectrapport zal verzekeren.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN, BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 254
van 4 mei 1994
van de heer J. ANSOMS**

Gewestelijk secundaire-wegennet – Uitrusting met vrijliggende fietspaden

Een infrastructuurbeleid waarbij de fietser ernstig wordt genomen veronderstelt dat alle secundaire gewestwegen worden uitgerust met vrijliggende fietspaden, zeker buiten de bebouwde kommen. Bepaalde stukken van doortochten moeten, in het kader van de herinrichting van de doortochten, het principe van een mengeling van het langzaam verkeer en het gemotoriseerd verkeer huldigen.

De minister heeft bij de bespreking van de begroting 1994 in de commissie voor Openbare Werken en Verkeer verklaard dat het de bedoeling is om in 1994 240 km vrijliggende fietspaden aan te leggen.

1. Per gewestweg afzonderlijk in Vlaanderen : welke stukken gewestweg zijn reeds voorzien van al dan niet vrijliggende fietspaden en welke stukken nog niet. Graag vernam ik ook telkens de lengte van de stukken gewestweg die reeds voorzien zijn van fietspaden en tevens van de stukken gewestweg die nog geen vrijliggende fietspaden hebben. Let wel :

het gaat hier niet om fiets-suggestiestroken die met twee stippellijnen op het wegdek geschilderd zijn.

2. In welk jaar kan de aanleg van nieuwe vrijliggende fietspaden langs de secundaire gewestwegen in Vlaanderen voltooid worden, indien de inspanningen inzake fietspaden aan het huidige ritme worden verdergezet ?

Antwoord

Gezien het kaartenmateriaal dat noodzakelijk is om het antwoord op deze vraag te formuleren, kan dit moeilijk worden gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad.

Het antwoord op de vraag wordt dan ook rechtstreeks aan de vraagsteller gestuurd.

Vraag nr. 329 van 26 juli 1994 van de heer J. De Mol

Actieprogramma's Agenda 21 – Rol van de jeugd

Hoofdstuk 25 van Agenda 21 heeft als centraal thema de rol van de jeugd. De jeugd moet nl. toegang hebben tot educatie en vervolgens tot de arbeidsmarkt en andere voorwaarden die hen in staat moeten stellen een beter leven te leiden. Bovendien kunnen zij, goed opgeleid, een belangrijke bijdrage leveren aan de bescherming van het milieu en aan duurzame sociale en economische ontwikkeling. Om dit te realiseren moeten de overheden volgens Agenda 21 de jeugd betrekken bij de besluitvorming, maar moeten ook de milieuomstandigheden waarin jongeren leven verbeteren.

M.b.t. de milieu-omstandigheden kan in de eerste plaats de verkeersveiligheid worden genoemd. Jongeren moeten zich immers op een veilige, gezonde en milieuvriendelijke manier kunnen verplaatsen. De verkeersstatistieken tonen aan dat dit in Vlaanderen nog niet het geval is. Er zijn dan ook snelheidsverlagende ingrepen nodig, zoals autoluwe stadszones, verkeersvertragende infrastructuur enzovoort. Bovendien moet er, vooral op lokaal vlak, op worden toegezien dat in en om woonkernen een minimum aan vrij toegankelijke speelruimte beschikbaar is.

1. Welke concrete maatregelen heeft de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals gesteld in hoofdstuk 25 van de Agenda naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Welke specifieke infrastructuuradaptaties werden het laatste jaar doorgevoerd met het oog op de verbetering van de verkeersveiligheid van jongeren ? Welke structuurplannen worden met dit doel nog voorbereid ?
3. Is momenteel voldoende toegankelijke groene speelruimte in de buurt van woonkernen aanwezig ? Welke concrete inspanningen worden geleverd om de aanwezige groene speelruimte uit te breiden ? Op wiens initiatief gebeurt dit ?

Antwoord

1. Bij Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening worden allerlei maatregelen getroffen die de verkeersveiligheid in het algemeen bevorderen. Uiteraard komen deze ook de jeugd ten goede.
2. In de beleidsverklaring van april 1992 wordt het verhogen van de verkeersveiligheid als eerste prioriteit gesteld. Wat de concrete realisaties betreft wordt verwezen naar het programma van de leefbare doortochten, de versnelde aanleg van fietspaden langs gewestwegen, het heraanleggen van gevaarlijke kruispunten, het wegwerken van zwarte punten en de steun aan gemeenten bij het opzetten van gebieden „zone 30”.

Daarenboven heb ik, om de veiligheid van de schoolgaande jeugd te bevorderen, beslist dat niet met driekleurig-lichtinstallatie beveiligde voetgangersoversteekplaatsen aan schoolingangen, kunnen worden uitgerust met een bi-flash-installatie. Deze worden, op verzoek van de betrokken gemeentebesturen, geplaatst op kosten van het Vlaamse Gewest.

Het in opmaak zijnde Structuurplan Vlaanderen richt zich op de planmatige aanpak van de ruimtelijke ordening in Vlaanderen, waarbij de duurzame ontwikkeling centraal staat. Deze dient uitdrukkelijk de mogelijkheden van de toekomstige generaties te vrijwaren en de levenskwaliteit nu en in de toekomst te bevorderen.

3. Bij de aanleg van nieuwe woonwijken, bijvoorbeeld in het kader van sociale initiatieven, wordt aandachtig toegezien op de aanleg van voldoende groene speelruimtes. Verschillende elementen spelen in deze afwegingen een rol. Zo kan onder andere worden rekening gehouden met de in de buurt reeds aanwezige mogelijkheden tot recreatie. Het is begrijpelijk dat speelruimtes veel moeilijker te realiseren zijn in oude historisch gegroeide, landelijke of stedelijke kernen. Problemen van eigendomsstructuren, grondverwervingen en dergelijke, bemoeilijken de realisatie van initiatieven die door de lokale besturen kunnen genomen worden.

Vraag nr. 371 van 13 oktober 1994 van de heer L. BARBE

Intercommunale vereniging – Commerciële activiteiten

De Intercommunale Vereniging Land van Aalst (ILVA) stelde onlangs in een folder een nieuwe activiteit voor : “Zelfstandigen en bedrijfsleiders die dreigen te verdrinken in de milieuadministratie kunnen terecht bij het Intergemeentelijk Milieudeskundigenteam van ILVA. De heer (.) en mevrouw (.) zorgen er voor advies in verband met milieuvergunningen aan privé-ondernemingen. (.) Deze nieuwe ILVA-service wordt geleverd tegen een menselijke prijs.”

Dit doet vragen rijzen, zeker aangezien ILVA in het kader van Vlarem voor sommige gemeenten de dossierbehandeling doet. Dezelfde dienst gaat dus eerst als commerciële instelling advies geven, en daarna optreden om de dossiers te behandelen. Deontologisch

lijkt me dit onverantwoord. Bovendien rijst de vraag in hoeverre een intercommunale vereniging dergelijke activiteiten kan ontplooiën.

1. Is deze gang van zaken een schending van de wetgeving inzake de intercommunale verenigingen ?
2. Zijn deze praktijken deontologisch verantwoord ?
3. Welke maatregelen heeft de minister eventueel genomen om hier een einde aan te stellen ?

Antwoord

1. De geciteerde activiteit van de intercommunale ILVA is geen schending van de wetgeving in de mate zij valt binnen de gemeentelijke bevoegdheidsfeer en past in de statuten van de vereniging.

Ter zake kan bevestigd worden dat het, overeenkomstig de doelstellingen van ILVA, geformuleerd in de statuten onder artikel 3, haar taak is advies te verstrekken aan de leden-gemeenten inzake ruimtelijke ordening, huisvesting, economische expansie, huisvuil, e.a.. De vennootschap kan alle daden stellen en gemeenschappelijke diensten oprichten die nodig zijn om het doel van de vereniging te bereiken, en om aldus de economische, sociale, culturele en stedenbouwkundige ontwikkeling van de streek te bevorderen. De oprichting van een intergemeentelijke milieudeskundigendienst spruit hieruit voort. De aangesloten gemeenten kunnen op verzoek deskundig advies inwinnen bij deze dienst. De controlebevoegdheid wordt evenwel niet gedelegeerd en blijft de bevoegdheid van de gemeenten, voorbehouden aan gemeentelijke officieren van de gerechtelijke politie.

Ik vestig er overigens de aandacht op dat ILVA zeker niet de enige intercommunale is die een intergemeentelijke milieudienst heeft opgericht.

2. Het directiecomité van ILVA heeft beslist de dienstverlening van haar milieudienst uit te breiden naar KMO's toe, en dit voor onderzoeken naar de vergunningstoestand van bedrijven en voor het opstellen van milieuvergunningaanvragen. De intercommunale treedt hier niet op als werkdeskundige ; ze stelt geen MER-rapporten op.

De aanzet tot deze dienstverlening zou terug te voeren zijn op een gemeentelijk initiatief. Met name zou de stad Aalst, die haar milieudienst overbelast zag met gelijkaardige dossiers, om bijstand vanwege de intercommunale verzocht hebben.

De leden van het directiecomité van ILVA hebben op 19 juli 1994 uitdrukkelijk beslist dat het milieudeskundigenteam zijn dienstverlening ten opzichte van bedrijven zou weigeren als er een deontologisch onhoudbare situatie zou ontstaan. Dit moet geval per geval beoordeeld worden, waarbij alleszins de adviesverlening aan de gemeenten-leden primeert..

Het directiecomité stelt dat, indien zich een onverenigbaarheid zou voordoen waardoor belangenconflicten kunnen ontstaan, alleen aan de aangesloten gemeenten advies zal worden verstrekt en dat dan de private onderneming doorverwezen wordt naar een derde consultant.

3. Gelet op wat voorafgaat acht ik maatregelen niet onmiddellijk gewenst. De intercommunale zelf is zich bewust van mogelijke moeilijkheden en legt zichzelf bepaalde beperkingen op. Ik zal de voorzitter nogmaals wijzen op zijn verantwoordelijkheid en de beleidsverantwoordelijken tot voorzichtigheid aansporen. Bij de uitoefening van het toezicht worden de concrete toepassingen nauwkeurig opgevolgd.

**Vraag nr. 1
van 20 oktober 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

Oostvlaamse provinciegouverneur – Politieke neutraliteit

Op 28 september laatstleden organiseerde de krant De Standaard, met toestemming van de Oostvlaamse provinciegouverneur, de heer Balthazar, een verkiezingsdebat in de provincieraadszaal waarop alle Vlaamse partijen, behalve het Vlaams Blok, waren uitgenodigd. Het Vlaams Blok is nochtans in de Oostvlaamse provincieraad vertegenwoordigd. De heer Balthazar, die eerder al naar aanleiding van de Gentse feesten een anti-Vlaams Blok-tentoonstelling had geopend onder de titel : „Het lelijke gelaat van het nationalisme”, leende zich daarmee als provinciegouverneur tot een echt bedenkelijk politiek spelletje. Uiteraard staat het De Standaard als privé-onderneming vrij uit te nodigen en uit te sluiten wie zij wil. Als ambtenaar moet een provinciegouverneur ons inziens politiek neutraal blijven.

Wist de gouverneur dat het Vlaams Blok door de organisatoren uitgesloten zou worden ?

Zo ja, waarom heeft hij dan toch toestemming verleend voor de organisatie van dit debat in een openbaar gebouw ?

Heeft de minister de gouverneur hiervoor terechtgewezen ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat ik de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen verzocht heb mij nadere inlichtingen te verschaffen teneinde een adequaat antwoord te kunnen verstrekken.

Ik zal het lid per brief in kennis stellen van die inlichtingen.

**Vraag nr. 4
van 20 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Besluiten gemeenteraad 25 februari 1992 – Onderzoek gouverneur

In antwoord op mijn vraag nr. 63 van 20 maart 1992 aangaande een klacht met betrekking tot de besluiten die op 25 februari 1992 werden getroffen door de gemeenteraad van Voeren, meldde de minister dat hij de gouverneur van Limburg om een onderzoek had ver-

zocht en hem gevraagd had zonodig de passende maatregelen te treffen.

De minister kondigde ook aan mij te zullen informeren omtrent het uiteindelijk gevolg van het onderzoek. Behoudens vergissing van mijnentwege is dit niet gebeurd.

Kan de minister mij derhalve enige toelichting verstrekken bij het verder verloop van deze aangelegenheid ?

Antwoord

Het antwoord op de desbetreffende vraag werd reeds rechtstreeks aan het lid toegezonden.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 208
van 13 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Septemberdecreet – Computertaal

In heel wat bedrijven wordt Engelstalige "software" gebruikt en verschijnen de instructies voor het gebruik van computers in het Engels. In mindere mate gebeurt dat ook in het Frans. Kan de minister medelen of dit zijns inziens strookt met het decreet tot regeling van het gebruik van de talen in de bedrijven, het zogenaamde septemberdecreet ?

Meent hij met andere woorden niet dat de gebruikstaal voor computers het Nederlands dient te zijn, al dan niet op eenparige aanvraag van de werknemers-leden van de ondernemingsraad, van de syndicale afvaardiging of van een afgevaardigde van een representatieve vakorganisatie, zoals bepaald in artikel 5 van het bedoelde decreet ?

Antwoord

Artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 – het zogenaamde septemberdecreet – schrijft voor dat de werkgever alle documenten bestemd voor zijn personeel in het Nederlands moet opstellen.

Deze bepaling wordt doorgaans ruim geïnterpreteerd : alle geschriften van welke aard ook, zoals berichten, mededelingen, akten, getuigschriften, formulieren, opdrachten, onderrichtingen, dienstorders, enz., vallen onder de bepaling. Hoewel de Vaste Commissie voor Taaltoezicht nog geen standpunt heeft ingenomen met betrekking tot computerprogramma's of met betrekking tot instructies voor het gebruik van computers, meen ik te mogen aannemen dat de verplichting ook daarvoor geldt. Bijgevolg moeten de computerprogramma's die in opdracht van de werkgever, voor intern gebruik binnen de onderneming worden opgesteld, in het Nederlands gesteld zijn en dat geldt ook

voor handleidingen, cursussen of instructies die de werkgever opstelt voor zijn personeel.

Anderzijds mag de bepaling mijns inziens niet uitgebreid worden tot de documenten die de werkgever niet zelf opstelt, in die zin dat het hem verboden is andersstalige "software"-pakketten aan te kopen. In dat geval treedt de werkgever op als koper en is hij dus zelf afhankelijk van het aanbod. Het septemberdecreet legt ook geen verplichting op aan de werkgever om de door de verkoper geleverde handleidingen te vertalen. De vertalingsprocedure van artikel 5, waarnaar u in uw vraag refereert, is de procedure waarbij de werknemers in uitzonderlijke omstandigheden kunnen vragen om in het Nederlands opgestelde documenten in één of meer andere talen te vertalen.

Vraag nr. 1
van 19 oktober 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

BRTN – Ondertitels bij streektaal

Keer op keer moet ik vaststellen dat de BRTN volkomen arbitraire nomen hanteert voor het al dan niet gebruiken van ondertitels in het algemeen Nederlands wanneer mensen geïnterviewd worden die een streektaal spreken.

Dat was eens te meer het geval naar aanleiding van de verslaggeving van de recente bevrijdingsfeesten. In een reportage op 1 september, omstreeks 22 u., laat de BRTN de Westvlaming Kamiel Landschoote aan het woord. Alhoewel niet perfect, spreekt de man zeer behoorlijk en verstaanbaar algemeen Nederlands. Nochtans gaat zijn interview vergezeld van ondertitels in algemeen Nederlands die in wezen helemaal niet verschillen van wat de man zegt. In dezelfde reportage wordt een dokter uit Oudenaarde aan het woord gelaten, deze keer zonder ondertitels. Ik kan mij aldus niet van de indruk ontdoen dat de BRTN West-Vlaanderen, zeer onterecht, beschouwt als een gebied waar de bevolking sowieso onverstaanbaar koeterwaals brabbelt.

Een ander voorbeeld sterkt mij in die overtuiging. Op 12 september, in de nieuwsuitzending om 19.30 u., laat de BRTN een bejaarde Rus (uit Limburg) aan het woord over de bevrijding van gevangen genomen Russen in Limburg. Wat de man in het Nederlands dat hij machtig is vertelde, was moeilijk, zoniet onverstaanbaar. Nochtans dienden de kijkers het te stellen zonder ondertitels in algemeen Nederlands. Hetzelfde geldt voor een gesprek met een Limburgse volkswrouw in dezelfde reportage.

Steeds opnieuw worden Westvlamingen, ten aanzien van geheel Vlaanderen, op die manier door de BRTN belachelijk gemaakt. Anderzijds gaan Vlaamse TV-feuilletons in de Antwerpse streektaal, nooit van ondertitels in het algemeen Nederlands vergezeld. Van alle Vlamingen wordt verondersteld dat ze het Antwerps zo maar begrijpen...

1. Welke normen hanteert de BRTN voor het gebruik van ondertitels in het algemeen Nederlands als geïnterviewden hun streektaal hanteren ?

2. Houdt de minister, als voogdijoverheid, daar toezicht op ? Waarom (niet) ?
3. Adviseert hij bijsturing van de normen indien noodzakelijk ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat geen feulletons in puur Antwerps worden uitgezonden. Zo is RIP "gemengd" taalgebruik.

Enkel indien dat echt nodig wordt geacht, wordt een ondertiteling gemaakt voor gesprekken in een streektaal die door andere Vlamingen slecht verstaanbaar zou zijn. Er is geen onderscheid naar streektalen. Dat principe geldt zowel voor het Westvlaams als voor andere streektalen.

Vraag nr. 2 van 19 oktober 1994 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vormingscursussen leidinggevende personen jeugdverenigingen – Inmenging administratie en inspectie

Artikel 2 § 2-e, in verband met de bijzondere erkenningsvoorwaarden voor jeugddiensten, bepaalt in zijn vierde punt dat een jeugddienst ten minste twee vormingscursussen per jaar voor de leidinggevende personen dient te organiseren.

Een aantal jeugddiensten beklagen zich over het feit dat de administratie en de inspectie blijkbaar zover gekomen zijn dat zij thema's die behandeld worden tijdens deze vormingscursussen in vraag stellen en hun relevantie in vraag stellen.

Persoonlijk lijkt me dit een zeer zware ingreep van inspectie en administratie, aangezien men zo een eerste stap zet naar inmenging in de werking zelf van een jeugdvereniging.

Afgezien van de vraag of dit de taak is van de administratie en de inspectie, lijkt het onverantwoord dat de administratie en de inspectie achteraf deze kadervorming en de relevantie ervan in vraag zouden stellen, terwijl vaststaat dat vooraf het thema dient aangekondigd te worden, samen met de spreker, de plaats en het uur waarop dit thema zal behandeld worden én dat er ter zake van de administratie en de inspectie geen enkele opmerking komt. Het is slechts achteraf, meer dan een jaar nadat deze kadervormingen plaatsvonden, dat ter zake door de administratie en de inspectie opmerkingen gemaakt worden.

Meent de minister niet dat dit van het goede teveel is en dat

1. inspectie en administratie zich niet moeten mengen in de werking zelf van een jeugdvereniging ;
2. het onverantwoord is meer dan een jaar na de feiten bepaalde thema's van kadervorming in vraag te stellen, waar de administratie tijdig op de hoogte gebracht werd van het onderwerp, de omschrijving van de kadervorming, de plaats en het uur waarop deze zal plaatsvinden.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mede te delen dat de administratie Sociaal-Cultureel Werk, afdeling Jeugdwerk, geen weet heeft van dergelijke klachten uitgaande van een aantal jeugddiensten. Indien het lid kan preciseren over welke klachten en van welke jeugddienst(en) het gaat, zal na navraag en onderzoek bij de betrokken administratie, een rechtstreeks schriftelijk antwoord bezorgd worden.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 188 van 11 oktober 1994 van de heer J. TAVERNIER

Dienstanciënniteit in het secundair onderwijs – Erkenning van eerdere prestaties aan de universiteit

Niet zelden zijn leden van het onderwijzend personeel in het hoger secundair onderwijs, hun loopbaan gestart met een tijdelijk verblijf als wetenschappelijk medewerker aan een universiteit. Bij hun overgang van de universiteit naar het secundair onderwijs, werd de periode van activiteit aan de universiteit in rekening gebracht voor het berekenen van hun weddeanciënniteit. Dit is niet het geval voor de berekening van de eigenlijke dienstanciënniteit, bijvoorbeeld nuttig voor de behandeling van reffectatiedossiers.

In het verleden werd, onder meer door de voorganger van de minister, wijlen minister Coens, toch een erkenning verleend van prestaties aan een universiteit voor dienstanciënniteit in een normaalschool.

1. Is het mogelijk voor leerkrachten in het secundair onderwijs een erkenning te verkrijgen van hun prestaties vooraf aan een universiteit, voor de berekening van hun eigenlijke dienstanciënniteit ?
2. Welke procedure dient er door de betrokkene gevolgd te worden om deze erkenning te verkrijgen ?
3. Welke concrete prestaties aan een universiteit komen in aanmerking voor deze erkenning ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag vestig ik de aandacht van het lid op het besluit van de Vlaamse regering van 22 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de weder tewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage.

Artikel 12 van dit besluit stelt duidelijk dat de dienstanciënniteit voor het bepalen wie ter beschikking gesteld wordt wegens ontstentenis van betrekking, geen rekening houdt met de universitaire diensten. Het personeelslid vast benoemd in het secundair onderwijs, kan de diensten gepresteerd aan een universiteit niet inroepen om deze dienstanciënniteit samen te stellen.

Dit was een bewuste keuze. De personeelsleden die hun loopbaan volledig in het secundair onderwijs hebben opgebouwd, krijgen voorrang voor een betrekking in het secundair onderwijs op de personeelsleden met een loopbaan die bestaat uit diensten in het secundair en in het universitair onderwijs.

Vraag nr. 189
van 11 oktober 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Vrije en gemeenschapsscholen – Sociale voordelen

Ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 en de daarbij aansluitende circulaire van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – departement Onderwijs – van 25 juli 1991, is de gemeente niet gemachtigd de kosten te vergoeden voor het gebruik van bv. niet-gemeentelijke sportinfrastructuur door vrije en gemeenschapsscholen.

Het komt mij voor dat deze regeling willekeurig discriminerend werkt.

1. Is een gemeente met of zonder gemeentelijk basis-onderwijs, maar zonder gemeentelijk zwembad, nu onder bepaalde voorwaarden toch gerechtigd de kosten voor zwembeurten terug te betalen ten voordele van vrije en/of gemeenschapsbasisscholen, eventueel met terugwerkende kracht? Zo ja, onder welke voorwaarden?
2. Indien absoluut geen vergoeding kan betaald worden in bedoeld geval, is dat geen feitelijke en onaanvaardbare discriminatie ten nadele van vrije en gemeenschapsbasisscholen in die gemeente, in vergelijking met een aangrenzende gemeente die een gemeentelijk zwembad heeft en die de bedoelde sociale kosten aan vrije en/of gemeenschapsbasisscholen wel kan terugbetalen?
3. Bestaan er gegevens over het aantal gemeenten waar de bedoelde sociale lasten wel aan het vrije en gemeenschapsonderwijs door de gemeente betaald worden? Zo ja, welke?

Antwoord

1. Artikel 2, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991 moet in die zin geïnterpreteerd worden dat, indien de gemeente financieel bijdraagt voor de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs in de toegangsprijs tot het zwembad van een naburige gemeente, zij dezelfde toelage dient te verlenen aan de leerlingen (van hetzelfde onderwijsniveau) van de andere netten gelegen op haar grondgebied (cfr. antwoord op vraag nr. 67 van 22 mei 1992 van de heer M. Van Peel, Bulletin Vragen en Antwoorden, BZ 1992, nr. 8).
2. Gelet op het antwoord op vraag 1, is vraag 2 zonder voorwerp.
3. De gemeenteraadsbeslissingen m.b.t. het verlenen van sociale voordelen op basis van het besluit van de Vlaamse regering dd. 24 juli 1991, worden via het provinciaal gouvernement ter goedkeuring voor-

gelegd aan mij, Vlaams minister bevoegd voor Onderwijs. De gemeenteraadsbesluiten worden door mijn administratie uitsluitend op hun wettelijkheid gecontroleerd.

Vermits de sociale voordelen overeenkomstig artikel 8 van bovenvermeld besluit alleen worden toegekend aan de inrichtende machten die erom verzoeken, kunnen er door mijn administratie geen exacte gegevens verschaft worden over het aantal gemeenten waar de bedoelde sociale lasten aan het vrij en gemeenschapsonderwijs door de gemeente betaald worden. Bovendien dient de voogdijoverheid de goedkeuring te verlenen over de door de gemeenteraad gestemde uitgaven. Voor dergelijke gegevens dient het geachtelid zich te wenden tot het provinciale gouvernement.

Vraag nr. 190
van 13 oktober 1994
van de heer M. VERWILGHEN

Ambtenarenstatuut – Hervormingen van de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

In de nieuwsflits “Vlamm” van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van 15 september 1994, kan men lezen dat de vernietiging door de Raad van State van het algemeen principe-KB, bepaalde juridische problemen heeft teweeggebracht.

Blijkbaar kan de Vlaamse regering niet anders dan schuchter toegeven dat het nieuwe ambtenarenstatuut allesbehalve de “new deal” is.

De vernietiging door de Raad van State van het algemeen principe-KB heeft tot gevolg dat thans het statuut Camu geldt. De huidige geldverslindende hervorming van de Vlaamse administratie – de vierde in nog geen 10 jaar – zorgt nu reeds voor aanpassingen van het (in feite momenteel ongeldige) statuut, waarbij men dus tweemaal in de illegaliteit werkt.

Bovendien betreffen deze aanpassingen o.m. de assessment-procedure. Zo zou een assessment kunnen gevraagd worden voor de afdelingshoofden (dus indien dit nodig wordt geacht). Opnieuw dus willekeur.

Nochtans heeft men in de eerst helft van dit jaar alle rangen 13 tot 15 een assessment-procedure aanbevolen, want er werd steeds maar herhaald, door de organisatoren en initiatiefnemers, dat men geen afdelingshoofd kon worden tenzij mits geslaagd te zijn in deze assessment-procedure.

Ik kan uit voorgaande alleen maar besluiten dat men de spelregels aanpast aan de behoeften van de cliënt, of anders gezegd: er is geen rechtszekerheid meer voor de ambtenaar.

Op 29 juni 1994 werd een besluit van de Vlaamse regering genomen houdende benoeming van ambtswege, bij wijze van graadsverandering, van de ambtenaren vanaf rang 13 tot en met 16 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, wat een feitelijke degradatie betekent van alle rangen 15 (wat niet kan vermits het statuut Camu opnieuw geldig is, dus ook nog steeds de rang 15). Inmiddels is dit besluit ingetrokken, in

afwachting van een nieuw algemeen principe-KB, wat bewijst dat de Vlaamse regering hoe dan ook feitelijk erkent dat men momenteel in een rechtsvacuum verkeert, maar in praktijk doet alsof er niets aan de hand is.

In het nieuwe ambtenarenstatuut worden twee belangrijke fouten gemaakt, nl. dat men in dit statuut bepalingen heeft vervat die op de organisatiestructuren ingrijpen, terwijl een statuut zich enkel moet bezighouden met de rechten en plichten van de ambtenaar. Ten tweede, dat men veel te snel en zonder enige overgangsmaatregel aan beeldstormerij doet zonder dat dit de goede werking van de administratie en de dienstverlening aan de burger ten goede komt.

Mag ik de minister vragen wat zijn standpunt is betreffende deze materie en welke maatregelen hij wenst te treffen om op korte termijn aan deze onwettelijke situatie een einde te stellen.

Antwoord

1. Het juridisch aspect

Het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren, die van toepassing zijn op het personeel van de executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (BS 24 december 1991), het zogenaamde algemene principes-koninklijk besluit (AP-KB), werd inderdaad vernietigd door de Raad van State bij arrest van 31 mei 1994.

Dit AP-KB vormde, in uitvoering van artikel 87 § 4 van de Bijzondere wet tot hervorming van de instellingen (BWHI), de voorwaarde voor de uitoefening door de Vlaamse regering van haar autonome bevoegdheid inzake de vaststelling van het personeelsstatuut voor haar ambtenaren.

Het AP-KB stelt de principes vast die in het Vlaams personeelsstatuut moeten worden nageleefd.

Zoals het geachte lid weet gebeurde de vernietiging van het AP-KB in hoofdzaak om een juridische reden, met name wegens de onbevoegdheid van de ontslagnemende regering om dit koninklijk besluit als lopende zaak te kunnen treffen. In bijkomende orde kwam ook een inhoudelijke reden aan bod, met name de quota-regeling bij evaluatie of de vaststelling van een maximum aantal personen die de gunstigste evaluatie kunnen krijgen.

Inmiddels werd een nieuw AP-KB getroffen, met name het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren, die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen. Dit AP-KB heeft uitwerking met ingang van 7 maart 1992.

Het Vlaams personeelsstatuut had en heeft dus opnieuw een rechtsgeldige basis.

In tussentijd was het Vlaams personeelsstatuut niet van rechtswege nietig en bleef het rechtskracht hebben.

Inhoudelijk werd het Vlaams personeelsstatuut in zijn geheel trouwens nooit ter discussie gesteld.

Er werden vijf annulatieberoepen bij de Raad van State tegen enkele artikelen van het Vlaams personeelsstatuut ingediend door ambtenaren van het ministerie ; de artikelen betreffen hun individuele toestand. Bij de vijf beroepen werden drie vragen om schorsing verworpen.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994 werden de benoemingen van ambtswege, bij wijze van graadverandering, van de ambtenaren vanaf rang 13 tot en met rang 16 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hernomen.

2. Het functioneel aspect

2.1. De Vlaamse regering keurde in zitting van 6 oktober 1994 principieel een wijziging aan het Vlaams personeelsstatuut goed die de procedure voor aanwijzing van afdelingshoofden en stafleden regelt. Dit ontwerp-besluit wordt momenteel geadviseerd door de Raad van State.

In de nieuwe ontwerp-statuuttekst staat in de eerste plaats dat de afdelingshoofden over een aantal algemene leidinggevende capaciteiten moeten beschikken en daarnaast ook nog over competenties die specifiek zijn voor de afdeling die ze zullen leiden.

Hiertegen kan men hoogstens opwerpen dat het niet nodig is dit soort zaken in een statuut te verankeren, aangezien het een al te evidente voorwaarde is voor een behoorlijk bestuur dat de leidinggevendenden over leidinggevende capaciteiten beschikken.

De statuutaanpassing maakt het ook mogelijk "een test" (in de meest algemene zin, dus ook "assessment") in te schakelen om na te gaan of de algemene leidinggevende vaardigheden voldoende aanwezig zijn. Ook hierbij kan men opmerken dat een dergelijke professionalisering niet hoeft verankerd te worden, omdat het opnieuw een voorwaarde voor behoorlijk bestuur betreft.

Het gegeven is echter totaal nieuw voor de ambtenarij. Een niet-verankering kan alleen maar de onduidelijkheid en twijfel verhogen en als dusdanig aanleiding geven tot energie- en tijdverslindende (juridische) procedures waar uiteindelijk niemand beter van wordt. Daarom leek het mij aangewezen om in alle duidelijkheid positief te stellen dat een test (dus bv. ook een assessment) van de algemene vaardigheden volgens het statuut kan.

Naarmate binnen afzienbare tijd de bekwaamheid van de leidende ambtenaren moet toenemen om zelf op een professionele wijze de kundigheden en gebreken van hun medewerkers in te schatten, wordt zo'n test misschien overbodig. Het is duidelijk de bedoeling dat de topambtenaren deze bekwaamheid ontwikkelen.

2.2. Ten slotte merk ik op dat het statuut in mijn optiek een instrument (naast andere) kan en moet zijn om inderdaad, zoals u stelt, de werking van de administratie en de dienstverlening aan de burger te bevorderen. Zoals het oude statuut Camu manifest een aantal dingen onmogelijk maakte, zal er nu een periode nodig zijn waarin een nieuw statuut manifest een aantal dingen wel mogelijk maakt.

Vraag nr. 191
van 14 oktober 1994
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs – Verkiezingen

In een aantal onderwijsinstellingen van het Gemeenschapsonderwijs circuleerde begin september een nota die elke leerkracht, inclusief de leraars geschiedenis, verbodt het onderwerp van de gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen van 9 oktober aan te snijden in klasverband. -

1. Kan een directie eigenhandig beslissen dat verkiezingen niet tijdens de schooluren aan bod mogen komen, ook niet tijdens de lessen geschiedenis ?
2. Zijn er in het secundair onderwijs leerplannen die de leerkracht de ruimte geven de leerlingen wat meer inzicht te geven in ons politiek bestel, de politieke partijen en waarvoor de partijen staan ? Zo ja, in welke leerplannen ?
3. Zo ja, in hoeverre is een directie gemachtigd in te grijpen in leerplannen ?
4. Acht de minister een dergelijk verbod vanwege een directie te verantwoorden ? Is een investering in onze schoolgaande jeugd niet de beste investering met betrekking tot politiek inzicht en verdraagzaamheid ?
5. Nog een groter aantal directies hebben ook geweigerd de affiche die opriep tot het uitbrengen van een verdraagzame stem, te laten uithangen binnen de schoolpoorten. Wat is het antwoord van de minister in deze ?

Antwoord

1. De nota waarop het lid allusie maakt is mij, noch de centrale diensten van de ARGO bekend. In de context van de geciteerde nota, inzonderheid het ogenblik waarop deze in circulatie werd gebracht, is het echter aannemelijk dat een directie op enkele weken voor gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen, bij wijze van preventieve maatregel, extra de aandacht vestigt op het in artikel 41 van de zgn. Schoolpactwet gestipuleerde verbod tot politieke activiteit en propaganda en bijvoorbeeld wegens lokale omstandigheden, bijvoorbeeld leerkrachten die kandidaat zijn voor een plaatselijk politiek mandaat, richtlijnen verstrekt die beogen elk risico op overtreding van genoemd verbod te vermijden.
2. In de meeste leerplannen geschiedenis en/of maatschappelijke vorming van het secundair onderwijs wordt aandacht besteed aan meerdere aspecten van

de noodzakelijke politieke vorming van leerlingen, waarbij o.a. zowel concrete thema's inzake ons democratisch bestel als de diverse politiek-maatschappelijke stromingen aan bod komen.

3. Conform de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1992, worden de leerplannen door de inrichtende machten, na advies van de bevoegde onderwijsinspectie, ter goedkeuring aan de regering voorgelegd. De leerkrachten zijn er toe gehouden de goedgekeurde leerplannen strikt na te leven. Een schooldirectie is er niet toe gemachtigd deze leerplannen te wijzigen, of instructies te verstrekken die tot doel hebben van deze leerplannen af te wijken.
4. Een verbod kan verantwoord zijn binnen de context van het sub 1 verstrekte antwoord. Een verbod ten algemeren titel is, binnen het kader van het sub 2 en 3 verstrekte antwoord, niet toegelaten.
5. Onverminderd de sub 1 genoemde verbodsbepaling oordelen de inrichtende machten of hun gemachtigden, die in casu schooldirecties kunnen zijn, autonoom welke affiches al dan niet in hun school mogen worden uitgehangen.

Vraag nr. 193
van 14 oktober 1994
van de heer L. MARTENS

Besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie – Koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot harmonisering van de bezoldigingsregels – Praktische toepassing

Het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie bevat een regeling inzake urenverlies voor personeelsleden die titularis zijn van een betrekking in hoofdambt en tevens van een bijbetrekking. In het geval het personeelslid vast benoemd is in hoofdambt en tijdelijk titularis is van de bijbetrekking én het urenverlies zich voordoet in het hoofdambt, wordt het personeelslid ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking. In afwachting van een reffectatie of wedertewerkstelling, wordt de wedde of weddetoelage voor de bijbetrekking in mindering gebracht van het wachtgeld of de wachtgeldtoelage of de wedde of weddetoelage waar het personeelslid in toepassing van dit besluit recht op heeft. Daarenboven dient in dit geval toepassing gemaakt te worden van de bepalingen van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot harmonisering van de bezoldigingsregels.

Kan de minister mij meedelen hoe deze twee bepalingen in de praktijk worden toegepast ? Meer concreet zou ik het antwoord op deze vraag willen hebben voor de volgende gevallen :

1. In hoofdambt wordt er een terbeschikkingstelling uitgesproken voor juist het aantal uren dat men heeft in bijbetrekking. Hoe zal het betrokken personeelslid bezoldigd worden,
  - a) in de periode gelegen tussen de aanvang van de terbeschikkingstelling en de reffectatie of wedertewerkstelling ;

- b) na de reffectatie of wedertewerkstelling en dit in geval van een onvolledige reffectatie of wedertewerkstelling ?
2. In hoofdambt wordt er een terbeschikkingstelling uitgesproken voor minder dan het aantal uren dat men heeft in bijbetrekking. Hoe zal het betrokken personeelslid bezoldigd worden,
- a) in de periode gelegen tussen de aanvang van de terbeschikkingstelling en de reffectatie of wedertewerkstelling ;
- b) na de reffectatie of wedertewerkstelling en dit in geval van een onvolledige reffectatie of wedertewerkstelling ?
3. In hoofdambt wordt er een terbeschikkingstelling uitgesproken voor meer dan het aantal uren dat men heeft in bijbetrekking. Hoe zal het betrokken personeelslid bezoldigd worden,
- a) in de periode gelegen tussen de aanvang van de terbeschikkingstelling en de reffectatie of wedertewerkstelling ;
- b) na de reffectatie of wedertewerkstelling en dit in geval van een onvolledige reffectatie of wedertewerkstelling ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat bij het onderzoek van de door hem geïmagineerde drie gevallen op elk ogenblik rekening zal dienen gehouden te worden met de hierna vermelde reglementaire bepalingen :

- het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs ;
- het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende toekenning van een toelage voor overwerk aan sommige leden van het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs ;
- het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan ;
- het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 houdende harmonisering van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan.

Rekening gehouden met het voorgaande en in de veronderstelling dat het personeelslid in kwestie zijn hoofdambt uitoefent in het onderwijs met volledig leerplan en zijn bijambt in het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, zal betrokkene als volgt worden bezoldigd :

1. a) het personeelslid zal de wedde krijgen die het genoot voor het hoofdambt voor de aanvang van de terbeschikkingstelling ;
- b) het personeelslid zal de wedde krijgen die het genoot voor het hoofdambt voor de aanvang van de terbeschikkingstelling, evenals de wedde (bijbetrekking) waarop het opnieuw aanspraak kan maken voor het aantal uren dat het gereffecteerd of wedertewerkgesteld wordt ;
2. a) het personeelslid zal de wedde krijgen die het genoot voor het hoofdambt voor de aanvang van de terbeschikkingstelling en de wedde voor het overblijvende deel van de bijbetrekking dat niet werd opgenomen in het hoofdambt ;
- b) het personeelslid zal de wedde krijgen zoals vermeld onder punt 2 a) hiervoor, evenals de wedde (bijbetrekking) waarop het opnieuw aanspraak kan maken voor het aantal uren dat het gereffecteerd of wedertewerkgesteld wordt ;
3. a) het personeelslid zal de wedde krijgen die het genoot voor het hoofdambt voor de aanvang van de terbeschikkingstelling ;
- b) het personeelslid zal de wedde krijgen die het genoot voor het hoofdambt voor de aanvang van de terbeschikkingstelling, evenals de wedde waarop het opnieuw aanspraak kan maken voor het deel dat het hoofdambt eventueel overschrijdt.

Rekening gehouden met de voormelde reglementaire bepalingen, zal de toestand van elk personeelslid afzonderlijk dienen onderzocht te worden aan de hand van de reële gegevens van het dossier.

Vraag nr. 194 van 14 oktober 1994 van de heer L MARTENS

Decreet-rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs – Toepassing van artikel 23

Het decreet-rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs treft in artikel 23 een voorrangse regeling voor tijdelijke aanstellingen. Tot de eerste categorie personeelsleden die een voorrangrecht kunnen opeisen, behoren degenen die bij de betrokken inrichtende macht 240 dagen dienstanciënniteit hebben verworven in het te begeben ambt, en dit gespreid over ten minste twee schooljaren. Tot de tweede categorie behoren de personeelsleden die bij de betrokken inrichtende macht in om het even welk ambt 48 dagen dienstanciënniteit gespreid over ten minste drie schooljaren, kunnen aantonen.

Aangaande deze laatste categorie zou ik van de minister willen vernemen of de voor een volledige betrekking vast benoemde personeelsleden, op basis van dit artikel, hun kandidatuur kunnen stellen voor een tijdelijke aanstelling in een ander ambt indien ze voor dit ambt beschikken over een vereist bekwaamheidsbewijs ? Mijn inziens is dit wel zo, omdat deze personeelsleden niet uitgesloten worden in het toepassingsveld van artikel 23, § 1 én omdat deze tweede categorie

voorrangsgerechtigden onder meer werd gecreëerd om aan personeelsleden werkzaam in andere ambten uitzicht te geven op een betrekking in een voor hen nieuw ambt. Indien dit niet zou zijn, dan kan men voor de situatie komen te staan dat bijvoorbeeld een vast benoemde studiemeester-opvoeder die in het bezit is van het diploma GLSO Nederlands-Engels, zijn kandidatuur niet kan stellen voor een tijdelijke aanstelling als leraar nederlands, maar een personeelslid dat als tijdelijke de opdracht van studiemeester-opvoeder uitvoerde wel.

Heeft de minister ter zake corrigerende maatregelen getroffen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het te lid meedelen dat ik zijn standpunt inzake de toepassing van artikel 23 van het decreet van 27 maart 1991, betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, meer bepaald wat § 1, 2° betreft, kan bijtreden. De door hem geviseerde personeelsleden zijn inderdaad niet uitgesloten van de toepassing van voormeld artikel 23.

Ik ben van oordeel dat ter zake geen corrigerende maatregelen nodig zijn.

Vraag nr. 195 van 14 oktober 1994 van de heer L. MARTENS

Decreet-rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs – Toepassing van artikel 33

Het decreet-rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs bepaalt in artikel 33 dat elke inrichtende macht ieder schooljaar, na 1 februari en voor 31 maart, aan de personeelsleden die de voorwaarden voor vaste benoeming vervullen, de vacante betrekkingen moet meedelen. De voorwaarden voor vaste benoeming staan vermeld in artikel 31, § 1. Eén van de belangrijkste voorwaarden is dat een personeelslid dat kandideert, op 30 juni voorafgaand aan de vaste benoeming 720 dagen dienstanciënniteit moet hebben, waarvan 360 dagen in het bedoelde ambt.

Er kan zich nu de situatie voordoen dat personeelsleden reeds voor een volledige opdracht vast benoemd zijn, maar dat deze benoeming gespreid is over verschillende ambten. Zo kan bv. iemand vast benoemd zijn voor een halve opdracht studiemeester-opvoeder en voor een halve opdracht leraar. Wanneer nu bv. een ambt van leraar vacant verklaard wordt met het oog op benoeming, dan kom ik op basis van bovenvermelde artikelen tot het besluit dat zulk een personeelslid dat aan de voorwaarden voldoet voor de vaste benoeming in dat vacant verklaarde ambt, ook de mededeling van de vacante betrekkingen moet krijgen en dat dit personeelslid op 1 januari kan benoemd worden voor het volledige ambt van leraar. Dit personeelslid uitsluiten van zulke benoeming is niet alleen in strijd met de letterlijke lezing van het decreet-rechtspositie, maar staat ook haaks op een beleid van interne promotiemogelijkheden.

Heeft de minister ter zake corrigerende maatregelen getroffen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat ik het door hem ingenomen standpunt inzake de toepassing van de bepalingen van het decreet van 27 maart 1991, betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, in het door hem geschetste geval volledig kan bijtreden.

Ik ben van oordeel dat ter zake geen corrigerende maatregelen nodig zijn.

vraag nr. 1% van 17 oktober 1994 van de heer G. ANNEMANS

Eindtermen – Opname van een partijpolitiek element

Op 22 juni 1994 publiceerde Kerk en Leven een vraaggesprek met de heer Roger Standaert, directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling. Het interview behandelt de problematiek van de eindtermen. Daarin zegt de heer Standaert letterlijk : “Waarom is ‘anti-racisme’ een eindterm ? Om de eenvoudige reden dat enkel het Vlaams Blok tegen de invoering is.”

De heer Standaert heeft hiermee openlijk toegegeven dat minstens één van de eindtermen opgesteld is met puur partijpolitieke bedoelingen. Dit is flagrant in strijd met de politieke neutraliteit van het onderwijs. Hij bewijst daarmee tevens dat hij zijn functie als directeur van de DVO misbruikt heeft om een partijpolitiek element te laten opnemen in de eindtermen. Dit is onversneden politieke manipulatie. Het bewijst ook dat het zogenaamde anti-racisme in werkelijkheid slechts een voorwendsel is om openlijk of verdoken propaganda te kunnen maken tegen de Vlaamse Beweging in het algemeen en het Vlaams Blok in het bijzonder.

1. Welke sancties heeft de minister genomen tegen de heer Standaert n.a.v. het misbruik dat hij heeft gemaakt van zijn positie als directeur van de DVO ?
2. Kan de heer Standaert na deze grove en openlijk erkende manipulatie zijn leidende functie in de DVO behouden ?
3. Wordt de bedoelde eindterm geschrapt ? Indien niet, zal dan in alle programma's vermeld worden waarom deze eindterm precies werd ingevoerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid het volgende meedelen. De geciteerde zin in zijn vraag is helemaal uit de context gehaald. De volledige passage luidt als volgt :

„De vraag was of onze kinderen, in een onderwijsstructuur waarvan de doelstellingen tot een minimum worden beperkt en waarbij elke verwijzing naar waarden zorgvuldig wordt vermeden, niet tot waardenloos-

heid worden opgevoed. „Enerzijds wordt ons gebrek aan visie, zelfs aan waardenbesef verweten”, zucht Roger Standaert, „anderzijds is men er als de dood voor dat we ons, door een visie uit te werken, zouden wagen aan het levensbeschouwelijke. De DVO mag enkel minimumdoelstellingen formuleren, wat erop neerkomt dat enkel die eindtermen in aanmerking komen waarover een erg grote consensus bestaat. Op dit ogenblik bestaat een grote maatschappelijke-politieke overeenstemming over anti-racisme, over politieke vorming, over sociale vaardigheden (overigens precies omdat het begrip inhoudelijk niet wordt ingevuld !). Waarom is anti-racisme een eindterm ? Om de eenvoudige reden dat enkel het Vlaams Blok tegen de invoering is.”

In dat licht is de beschuldiging niet correct. De directeur zegt in het vraaggesprek precies dat de DVO (dienst voor Onderwijsontwikkeling) geen enkel criterium hanteert wanneer het over eindtermen in verband met waarden gaat. Het enige criterium is een strategisch criterium, n.l. een grote maatschappelijke consensus. Wanneer de directeur van de DVO zegt dat voor waarden in verband met anti-racisme alleen het Vlaams Blok die maatschappelijke consensus ter zake niet deelt, oordeelt hij in de context van zijn redeneringsopbouw correct.

Er bestaat aldus volstrekt geen aanleiding tot sanctiëring van de betrokken directeur.

Voor vraag 3 geldt dat er diverse eindtermen zijn die te maken hebben met multi-cultureel onderwijs en anti-racisme. De Vlaamse Raad zal daarom zijn verantwoordelijkheid moeten nemen. Het is immers niet de DVO die de eindtermen bepaalt. De DVO kan slechts voorstellen formuleren.

Vraag nr. 1
van 20 oktober
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Nieuwe voltijdse betrekkingen in het kleuteronderwijs – Problemen

Volgens een prognose van het christelijk onderwijzersverbond krijgen we dit jaar in het kleuteronderwijs 770 nieuwe voltijdse betrekkingen : 500 door het toenemend aantal kleuters en 270 door een extra-omkadering voor vier- en vijfjarigen. Er komen in september iets meer dan 600 nieuw gediplomeerde kleuteronderwijzers bij op de arbeidsmarkt, waar de bestaande reserve dus wordt opgeslorpt. Er is dus nauwelijks nog reserve om in de loop van het schooljaar interimopdrachten in te vullen. Een en ander zou met zich medebrengen dat we op korte termijn naar een tekort aan kleuteronderwijzers gaan.

Kan de minister deze cijfers bevestigen ?

Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen om dit probleem op te lossen ?

Antwoord

Volgens voorlopige cijfers en ramingen waarover de administratie beschikt gaat het om ± 250 voltijdse betrekkingen ten gevolge van het toenemend aantal kleuters en 270 voltijdse betrekkingen voor de extra lestijden ten behoeve van de vier- en vijfjarigen. Samen dus 520 ambten.

Het lijkt mij niet nodig speciale maatregelen te treffen om deze ambten in te vullen. Er is nu nog een reserve aan kleuterleidsters. Als die uitgeput raakt, kan een beroep gedaan worden op onderwijzers die over een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs beschikken om in het kleuteronderwijs te functioneren. Desnoods kunnen ook nog personen met zgn. “andere bekwaamheidsbewijzen” ingezet worden.

Ik zal uiteraard de evolutie op deze arbeidsmarkt nauwgezet opvolgen. Ik moet echter tevens rekening houden met het feit dat het aantal kinderen in het kleuteronderwijs vanaf het schooljaar 1997-98 zal dalen en dat het aantal inschrijvingen in het eerste jaar van de kleuterleiders- en onderwijzersopleiding dit schooljaar is gestegen.

Vraag nr. 2
van 20 oktober
van de heer F. DE MAN

Voordracht in scholen door een Euro-kandidaat tijdens verkiezingsperiode – Neutraliteit van het onderwijs

Luidens het antwoord van de minister op mijn actuele vraag van 5 mei 1994 verzocht hij mevrouw Beer, SP-kandidate voor de Euro-verkiezingen, niet langer voordrachten te geven in de Vlaamse onderwijsinstellingen tijdens de verkiezingsperiode die 12 juni voorafgaat.

Is de minister op de hoogte van het feit dat mevrouw Beer dit verzoek negeerde en onder meer voordrachten gaf in de scholen van Jette (31 mei) en Wemmel (3 augustus), dus net voor de verkiezingen ?

Welke stappen heeft de minister ondernomen ?

Kan de minister dergelijke schendingen van het neutraliteitsbeginsel in de toekomst tegengaan ?

Antwoord

De brief aangaande de deontologie die ik mevrouw Beer heb verstuurd, zegt letterlijk “Een bijzondere zorgvuldigheid in de periode, voorafgaand aan de verkiezingen, is dan ook voor de hand liggend”.

Bij mijn weten heeft mevrouw Beer zich hier steeds correct aan gehouden. Zoals steeds is zij zorgvuldig ingegaan op de pijnlijke geschiedenis die haar is overkomen.

Ik herhaal eveneens ten dele mijn antwoord aan het lid van 5 mei 1994, met name dat ik niet mag verbieden wat ik niet mag verbieden. Mevrouw Beer is door de inrichtende machten van de scholen gevraagd om te komen spreken, zij is niet van regeringswege gestuurd.

Vraag nr. 3
van 20 oktober
van de heer F. VAN DEN EYNDE

RUG-Steunpunt Sociopolitiek Systeem – Wetenschappelijk gehalte

Het Steunpunt Sociopolitiek Systeem van de universiteit van Gent kondigt de publikatie aan van de besluiten van alle naoorlogse congressen van de volgende politieke partijen : Volksunie, CVP, (B)SP, PW en Agalev. Merkwaardig genoeg ontbreekt het Vlaams Blok in die reeks.

Is de minister van mening dat de RUG nog echt wetenschappelijk werk presteert, wanneer ze bewust de meest besproken partij van de laatste decennia uit deze reeks publikaties uitsluit ? In de folder die deze publikaties aankondigt zegt de RUG dat ze de congresbesluiten van de vijf belangrijkste Vlaamse partijen wil uitgeven. Nu is het zo dat zowel bij de parlementaire verkiezingen van 1991, als bij de Europese en gemeenteraadsverkiezingen van 1994, het Vlaams Blok merklijk meer stemmen haalde dan de VU of Agalev.

Vindt de minister het wetenschappelijk verantwoord dat het Steunpunt Sociopolitiek Systeem van de RUG dit niet wil weten ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer J.M. Dehousse, minister van Wetenschapsbeleid en Infrastructuur.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 2
van 20 oktober 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

OCMW-raad. Onverenigbaarheid wegens het overschrijden van een derde gemeenteraadsleden – Criteria

Artikel 10 van de OCMW-wet stipuleert dat de raad voor maatschappelijk welzijn ten hoogste voor één derde mag bestaan uit gemeenteraadsleden die hun mandaat binnen de gebiedsomschrijving van het OCMW uitoefenen.

Ten gevolge van de gemeenteraadsverkiezingen d.d. 9 oktober 1994 kunnen bepaalde problemen rijzen, rekening houdend met het feit dat de nieuwe gemeenteraden per 1 januari 1995 geïnstalleerd worden, terwijl de oude OCMW-raden nog tot einde maart 1995 in functie blijven.

In het OCMW van een gemeente, waarvan de OCMW-raad 9 leden telt, zijn 5 raadsleden op 9 oktober 1994 verkozen tot gemeenteraadslid. Bij de installatie van de nieuwe gemeenteraad op 1 januari 1995 zullen dus 2 verkozenen niet langer kunnen zetelen als OCMW-raadslid. In de hypothese dat geen van de vijf betrokkenen vrijwillig afstand doet van een mandaat, dient bepaald te worden op welke OCMW-raadsleden de onverenigbaarheid moet toegepast worden.

Aangezien volgens de vigerende rechtspraak van de Raad van State de voorrangsregeling, vastgesteld in artikel 15 van de OCMW-wet, slechts van toepassing is bij de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn, moet teruggegrepen worden naar de omzendbrief van 30 december 1988 van de staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie betreffende de verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn (Belgisch Staatsblad van 5 januari 1989).

Bedoelde omzendbrief stelt (in verband met plaatsvervangende gemeenteraadsleden die aangesteld worden tot werkende gemeenteraadsleden) dat de onverenigbaarheid moet toegepast worden op het OCMW-raadslid waarvan de aanstelling als gemeenteraadslid de meest recente is.

Kan de minister mij meedelen – in bovengeschetste situatie – op welke van de 5 betrokken OCMW-raadsleden de onverenigbaarheid dient toegepast te worden en op basis van welke criteria zulks moet geschieden ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid te laten weten dat de gestelde problematiek niet door de wetgever geregeld werd.

Toch wordt algemeen aangenomen dat, bij overschrijding van het in artikel 10 van de OCMW-wet toegelaten quorum na de installatie van de nieuwe gemeenteraden, de onverenigbaarheid enkel kan spelen ten aanzien van die OCMW-raadsleden die het meest recentelijk als gemeenteraadslid verkozen werden. Deze zienswijze werd impliciet bevestigd door de Raad van State in zijn arrest nr. 4900 van 24 januari 1956.

Als het criterium van de datum van de aanstelling als gemeenteraadslid geen oplossing biedt omdat meerdere OCMW-raadsleden voor de eerste maal tot gemeenteraadslid verkozen werden, dan dient men noodgedwongen zijn toevlucht te nemen tot de voorrangsregeling die vervat ligt in artikel 15 van de OCMW-wet.

Dit betekent dat het OCMW-raadslid, tevens gemeenteraadslid, dat bij zijn verkiezing tot OCMW-raadslid het meeste stemmen behaalde, in de raad voor maatschappelijk welzijn mag blijven zetelen.

Bij staking van stemmen zal het OCMW-raadslid dat zijn mandaat onafgebroken het langst heeft uitgeoefend de voorrang krijgen. Als ook dit criterium faalt dan dient men, in de opgegeven volgorde, gebruik te maken van de overige criteria bedoeld in artikel 15, tweede lid van de OCMW-wet.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 137
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Flanders Technology International – Duurzame ontwikkeling

In zijn antwoord op vraag nr. 116 van 4 juli 1994 omtrent FTI en het duurzaam ontwikkelingsprincipe, liet de minister-president na te vermelden hoe FTI in concreto afgestemd wordt op duurzame ontwikkeling. De minister-president beperkte zich in zijn antwoord tot de technologie-overdracht naar het zuiden. Uiteraard zijn de beschikbaarheid van wetenschappelijke en technologische informatie en de toegang tot milieuverantwoorde technologieën essentiële voorwaarden om te komen tot een duurzame ontwikkeling. Desondanks moet erop gewezen worden dat, in het kader van de bevordering van een duurzame ontwikkeling, de taak van FTI verder gaat dan het ter beschikking stellen van wetenschappelijke en technologische informatie.

Graag vernam ik van de minister dan nogmaals antwoord op volgende vragen.

1. Welke concrete maatregelen worden bij de organisatie van de volgende FTI genomen die het duurzaam ontwikkelingsprincipe moeten introduceren ?
2. Hoe wordt in concreto bij de organisatie van FTI aandacht besteed aan het duurzame ontwikkelingsprincipe ?

Antwoord

In aansluiting op mijn antwoord op vraag nr 116 van 4 juli 1994 kan ik het lid meedelen dat Flanders Technology International als één van haar hoofddoelstellingen heeft een platform te creëren voor informatieverspreiding omtrent technologie en overdracht van technologie. In mijn antwoord op vraag nr 116 van 4 juli 1994 heb ik trouwens aan het lid een aantal concrete voorbeelden gegeven die tijdens de meest recente editie aan bod kwamen.

De strategie die hiervoor in de voorbije edities van Flanders Technology International werd aangewend en werd geïllustreerd aan de hand van de voorbeelden van de editie 1993, zal naar de toekomst toe en dus ook voor 1996 worden voortgezet. Welke zeer concrete actiepunten hiervan op FTI '96 van toepassing zullen zijn, zullen de komende maanden van voorbereiding van de zevende editie van Flanders Technology International moeten uitmaken. Het is echter niet de taak

van FTI, noch van de Stichting FTI om activiteiten te organiseren er initiatieven op te zetten die verder gaan dan het beschikbaar stellen van wetenschappelijke en technologische informatie en acties te ondernemen voor de overdracht hiervan.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 333
van 26 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Aanleg verkeerspleinen – Gegevens

In aansluiting op mijn schriftelijke vraag nr. 47 van 6 december 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, nr. 17 van 12 juni 1994) wil ik graag stellen dat het aanleggen van verkeerspleinen, waar het maar enigszins mogelijk is, een gefundeerde beleidskeuze is of moet zijn. Daarenboven moet onteigening absoluut beperkt blijven of uitgesloten worden waar een diameter van 40 m tussen de bestaande rooilijnen beschikbaar is.

1. Wat is de diameter van het verkeersplein N43/De Sterre, aanliggend bij de N43richting Deinze ?
2. Wat zijn de type-kosten van verkeerspleinen naar diameter, respectievelijk nieuwe aanleg met uitbraak, of opbouw op bestaande wegverharding ?

Antwoord

1. Het kruispunt N43/De Sterre te Gent is in feite geen rotonde. Het betreft hier een kruispunt met een ovaal middeneiland, dat middendoor wordt gesneden om de afslaan beweging naar de Voskenslaan mogelijk te maken. Hier geldt een heel specifieke, gemengde voorrangregeling, die voor dit kruispunt werd ontworpen.
2. De vraag betreffende type-kosten van rotondes kan op dit moment niet beantwoord worden, aangezien de evaluatie van bestaande rotondes in Vlaanderen nog niet beschikbaar is. Op dit ogenblik loopt een wetenschappelijk onderzoek om via inventarisatie, uniformisatie, opvolging en evaluatie te komen tot een degelijke databank, die het mogelijk maakt een gericht veiligheidsbeleid te voeren op de Vlaamse gewestwegen. Nu reeds kan gesteld worden dat men zeer moeilijk kan spreken van type-kosten, aangezien de kostprijs sterk afhankelijk is van talrijke factoren, zoals omvang van de onteigeningen voor de rotonde, aantal rijstroken op de rotonde, aanpassingen aan de toegangswegen naar de rotonde, veiligheidsmaatregelen in de naderingszones, verlichting, voorzieningen voor uitzonderlijk transport, enzovoort.

Voor wat betreft rotondes aangelegd op een bestaand wegdek, zijn er slechts een beperkt aantal als voorlopige rotonde op het gewestwegennet uit-

gevoerd : o.a. te Oudenaarde, Sint-Martens-Leerne, Grembergen, Dendermonde en Ronse. De kostprijs hiervoor varieert van 0.5 tot 3 miljoen frank, naar gelang van de grootte en de plaatselijke gegevens, exclusief de bijzondere openbare verlichting voor het attentieverhogend effect van een rotonde.

**Vraag nr. 334
van 26 juli 1994
van de heer J. DE MEYER**

Zwarte punten in het arrondissement Sint-Niklaas – Nalatiegheid

Op welke plaatsen komen zogenaamde zwarte punten voor in het arrondissement Sint-Niklaas (tijdens de laatste periode van 12 opeenvolgende maanden ten minste 3 ongevallen met gekwetsten in een zone van 100 meter) ?

Welke maatregelen werden of worden genomen (wanneer, kostprijs) om deze zwarte punten veiliger te maken ?

Antwoord

De lijst van zwarte punten die hieronder wordt weergegeven is gebaseerd op de gegevens van de rijkswacht en heeft betrekking op de periode van 1 januari 1993 tot 31 december 1993.

1. Sint-Niklaas – kruispunt N16/N70 t.h.v. zwembad. De omvorming tot rotonde is opgenomen in het investeringsprogramma 1994. De aanbesteding zal eind 1994 plaatshebben. De raming van de kostprijs bedraagt 25 miljoen frank.
2. Sint-Niklaas – N16 kruispunt met Schoolstraat. Geen aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
3. Temse – N16 kruispunt met Hoogkamerstraat. Omvorming tot rotonde op ontwerp 3-jarenprogramma. Voorgesteld voor 1996 voor een bedrag van 15 miljoen frank.
4. Sint-Niklaas – N41 kruispunt met N70. Geen aanpassingen in het vooruitzicht gesteld. Bestaande 3-kleurige verkeerslichten.
5. Sint-Niklaas/Temse – N41 kruispunt Kettermuit. Omvorming tot rotonde is principieel aanvaard, maar nog niet geprogrammeerd.
6. Lokeren – N47 kruispunt met Oeverlaan/Oosteindestraat. De totale herinrichting van het vak van de N47 tussen de El7 en de „Notelaar”, waarin dit kruispunt gelegen is, is voorgesteld op het ontwerp 3-jarenprogramma voor 1996. Raming : 50 miljoen frank.
7. Lokeren – N47 kruispunt met Dijkstraat. Bestaande 3-kleurige verkeerslichten. Zelfde opmerking als onder punt 6.
8. Lokeren – N47 kruispunt met Lokerkoutstraat. Kruispunt werd 3 jaar geleden aangepast. Geen verdere aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
9. Lokeren – N47 kruispunt met Sterrestraat. Geen aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
10. Lokeren – N47 kruispunt met N70 3-kleurige verkeerslichten. Geen verdere aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
11. Beveren – N49 kruispunt met N451. Het gelijkgrondse kruispunt, met 3-kleurige verkeerslichten, is omgevormd tot een verkeerswisselaar (Hollands complex) met brug over de N49.
12. Stekene – N49 kruispunt met Nachtegaalstraat. 3-kleurige verkeerslichten. Geen verdere aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
13. Sint-Niklaas – N70 kruispunt met Langerekstraat . Geen aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
14. Lokeren – N70 kruispunt met Eksaardebanaan. Kruispunt werd aangepast in 1994. Kostprijs : 4 miljoen frank.
15. Lokeren/Sint-Niklaas – N70 kruispunt Driegaaienstraat. Geen aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
16. Lokeren – N 473 kruispunt „Rozen”. Aanpassingen uitgevoerd in 1992-1993. Geen verdere aanpassingen gepland. Kostprijs : 10 miljoen frank (inbegrepen verbetering waterafvoersysteem).
17. Sint-Niklaas – N70 kruispunt met ring. Geen aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
18. Sint-Niklaas – N70 kruispunt Hertjen. Besprekingen aan de gang met het stadsbestuur ; herinrichting van het kruispunt wordt overwogen.
19. Beveren – N70 kruispunt met Kruis- en Doornstraat. Geen aanpassingen in het vooruitzicht gesteld.
20. Beveren – N70 kruispunt Markt (Gravendreef). Aanpassingswerken in uitvoering. Plaatsing van 3-kleurige lichten gepland voor november 1994. Kostprijs : 5 miljoen frank.
21. Beveren – N70 kruispunt Kloosterstraat. Zal tot een rotonde worden omgevormd bij de herinrichting van de doortocht Beveren. Voorgesteld op ontwerp 3-jarenprogramma. Raming : 20 miljoen frank.
22. Kruikeke – N419 kruispunt met Mercatorstraat. Geen aanpassingen gepland.
23. Beveren – N450 kruispunt Gaverlandstraat. Geen aanpassingen gepland.
24. Beveren – N451 kruispunt Engelsesteenweg. Een eventuele omvorming tot rotonde wordt momenteel onderzocht. Nog niet geprogrammeerd.

25. Sint-Niklaas – R42 kruispunt Raapstraat.
In het kader van de uitbouw van een verkeersplanning voor Sint-Niklaas, werd door de Studiegroep Omgeving voor het kruispunt Raapstraat geen speciale ingreep voorgesteld.
26. A14 – kmpt. 68
Behoudens het wegnemen van eventuele spoorvorming op de rechter rijstrook, zijn geen bijzondere aanpassingen gepland.

Vraag nr. 339

van 4 augustus 1994

van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

Linker Schelde-oever – Toewijzing van onteigende gronden

Destijds werden, in het kader van de uitbreiding van de haven van Antwerpen, op de linkeroever van de Schelde vervroegde onteigeningen uitgevoerd.

Aangezien het project-Linkeroever nog niet volledig werd verwezenlijkt, werden de landbouwgronden opnieuw toegewezen.

1. Klopt het dat deze gronden gratis werden toegewezen en, zo ja, waarom werd dan geen vergoeding aan de gebruikers gevraagd ?
2. Waarom werden deze gronden uitsluitend ter beschikking gesteld van onteigende en derhalve reeds vergoede landbouwers ? Hebben niet-onteigende landbouwers niet evenveel recht op deze terreinen, die eigendom zijn van de gemeenschap ? Is dit met andere woorden geen schending van het gelijkheidsbeginsel ?
3. Hoeveel bezwaarschriften heeft de commissie ontvangen die de gronden heeft geregistreerd en toegewezen ? Werd de minister ter zake door klachten gevat ? Hoeveel benadeelden dienden een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in ?

Antwoord

1. De gronden die nog niet door de industrialisatiewerken op de linker Schelde-oever zijn ingenomen, worden inderdaad, zij het tijdelijk en ten precaire titel, kosteloos ter beschikking gesteld van de eertijds onteigende landbouwers.

De reden hiertoe was en is, dat indien de gronden zouden ter beschikking gesteld worden tegen een vergoeding, deze overeenkomsten zouden dienen beschouwd te worden als pachtovereenkomsten, gelet op het feit dat het hier gronden betreft die nog niet in het openbaar domein zijn opgenomen.

Het verpachten zou weliswaar, gelet op de wet op de beperking van de pachtprizen, een relatief beperkte opbrengst opleveren, doch anderzijds bestaat het risico dat bij beëindiging van deze pachten, opnieuw één of meer elementen van de gewone pachtverbrekiingsvergoedingen zouden dienen te worden betaald. Daar op het ogenblik van het treffen der beslissing omtrent de manier van toewijzing, bij gebrek aan zekerheid omtrent het tijdstip van de

werkelijke inneming der gronden voor de werken, met met zekerheid kon gesteld worden dat de totale opbrengst der verpachtingen de gebeurlijk opnieuw verschuldigde uitdrijvingsvergoedingen zou overtreffen, werd beslist tot het kosteloos, ten precairen titel, ter beschikking stellen van deze gronden.

Tevens werd zo bereikt dat de grondoverschotten later zullen kunnen worden verkocht als vrij van gebruik en zonder voorkeurecht. Dit zal zich later vertalen in een hogere verkoopopbrengst.

2. De betrokken gronden werden ter beschikking gesteld van onteigende landbouwers om reden van billijkheid en op basis van de gelijke behandeling tussen alle onteigenden binnen het linker Schelde-oevergebied.

De betrokken onteigende landbouwers werden weliswaar vergoed, doch het merendeel van de uitwinningsovereenkomsten bepaalde tevens dat de gebruikers tot nader order deze gronden zelf gratis mochten en dienden te bewerken.

Voor meer dan 60 percent van de thans nog niet ingenomen onteigende gronden, is de uitgewonnen pachter dan ook thans nog gerechtigd deze gronden zelf verder gratis te bewerken. Het is dan ook billijk, teneinde aan de gelijke behandeling der onteigenden tegemoet te komen, het gratis gebruik van de ondertussen vrijgekomen gronden voor te behouden aan de overige onteigenden wier gronden door de fasering der werken vrij snel daadwerkelijk werden ingenomen. Geheel in deze lijn geschiedde de toebedeling trouwens in verhouding tot de oppervlakte waarvan de kandidaten in het linkeroevergebied werden onteigend.

Het criterium “onteigend te zijn in het linkeroevergebied” is dan ook gesteund op een objectieve grond en kan mijns inziens niet discriminerend worden genoemd. Dit criterium kwam trouwens tegemoet aan de verzuchtingen van de landbouworganisaties en heeft tot op heden geen aanleiding gegeven tot juridische betwistingen.

3. De commissie deelde mij mee dat zij rechtstreeks of onrechtstreeks 98 bezwaarschriften en/of klachten heeft ontvangen. Ik werd tot op heden door 5 klachten gevat. Tot op heden werd één procedure tot schorsing en vernietiging tegen een toewijzing door de commissie ingesteld bij de Raad van State.

Vraag nr. 347

van 23 augustus 1994

van de heer M. OLIVIER

Uitvoering van de protocol-overeenkomst van 7 januari 1992 betreffende de verbreding van de Leie te Kortrijk – Stand van zaken

Dit dossier kent reeds een lange geschiedenis. Blijkbaar komt er geen schot in de zaken en worden beloften niet nageleefd.

De Vlaamse Raad keurde op 19 april 1994, tot besluit van de op 10 maart 1994 gehouden interpellatie, een

met reden omklede motie goed met 105 ja-stemmen en 31 onthoudingen.

In deze goedgekeurde motie betreft, wat het Leie-dossier betreft, de Vlaamse Raad dat de protocol-overeenkomst tussen de Vlaamse regering en de stad Kortrijk in verband met de verbreding van de Leie tot een gabariet van 1.350 ton van 7 januari 1992, wel van kracht blijft maar dat de bepalingen die daarin zijn opgenomen alleen ten indicatieve titel zijn en geen bindende kracht hebben.

Tevens vraagt de Vlaamse Raad aan de Vlaamse regering :

- de protocol-overeenkomst strikt na te leven ;
- de nodige jaarlijkse kredieten vast te leggen zodat de protocol-overeenkomst, zowel naar inhoud als naar de vastgestelde realisatieschema's, zou gerespecteerd worden ;
- een evaluatie-commissie te installeren die de werkzaamheden opvolgt.

De protocol-overeenkomst voorzagt in volgende werken :

- de uitvoering van de modernisering en verbreding van de Leie tot 1.350 ton ;
- de bouw van de Groeningebrug en de Nieuwe Reepbmg, waarbij de constructiehoogte tot een minimum zou beperkt worden met speciale aandacht voor het esthetische aspect ;
- tegelijkertijd met de werken aan de Leie, de aanleg van het vak tussen de Minister Tacklaan en de Meensesteenweg van de Westelijke ringweg ;
- de fasering van de werken, waarbij er bijzondere aandacht zal besteed worden aan het behoud tijdens de werken van de capaciteit aan oeververbindingen ;
- bijzondere aandacht voor fietsers en voetgangers bij het ontwerpen van de nieuwe bruggen ;
- het prioritair onteigenen en opnieuw vrijgeven voor bebouwing van de grondoverschotten ;
- de continuïteit in de uitvoering van de werken met inbegrip van de continuïteit in de budgetten.

Het protocol houdt ook in dat de werken volgens een strikt schema worden uitgevoerd, opdat de stad zou kunnen blijven functioneren tijdens de werkzaamheden en om de schade aan het stedelijk weefsel te beperken.

Budgettair werden in het protocol voor de jaren 1992 tot 1998 volgende voorzieningen getroffen :

voor 1992 : 140 miljoen frank, voor 1993 : 281 miljoen frank, voor 1994 : 559 miljoen frank, voor 1995 1,272 miljard frank, voor 1996 : 1,057 miljard frank, voor 1997 : 283 miljoen frank.

Graag had ik van de minister een duidelijk antwoord gekregen op volgende vragen in verband met :

1. de aanleg van de Kasteelbmg :

- wanneer werd de aanbesteding gehouden ?

- voor welk bedrag en aan wie werd het werk toegewezen ?
- wanneer starten de werkzaamheden ?
- werden de nodige kredieten reeds vastgelegd ?

2. de uitvoering van de verbreding van de Leie :

- wat betreft de plannen van Uitvoering :
  - wat is de stand van zaken op 1 augustus 1994 ?
  - ligt de lijst van de kandidaat-aannemers reeds vast ?
  - wanneer heeft de aanbesteding plaats ?
  - wanneer zullen de werken kunnen aangevat worden ?
- wat betreft de onteigeningen :
  - wat is de stand van zaken op 1 augustus 1994 ?
  - hoeveel dossiers werden reeds afgehandeld en voor welk bedrag ?
  - hoeveel dossiers dienen nog afgehandeld te worden, voor welk bedrag en welke is de uiterste datum van definitieve afhandeling ?
- wat betreft de aanleg van de Westelijke ring :
  - wat is de stand van zaken op 1 augustus 1994 ?
  - zijn de technische dossiers klaar ?
  - wanneer kan tot aanbesteding overgegaan worden ?
  - wanneer zullen de werken starten ?

3. Mag ik de minister verzoeken mij een schematisch overzicht te geven van de jaarlijks benodigde kredieten die in het protocol werden opgenomen en de bedragen per jaar die reeds werden vastgelegd.

4. Hoe denkt de minister de opgelopen achterstand in te lopen ?

Antwoord

1. Betreffende de aanleg van de Kasteelbrug :

De aanbesteding werd gehouden op 17 maart 1994. Het werk werd toegewezen aan de NV J. De Nul uit Aalst voor een bedrag van 19.378.700 frank (incl. BTW). De vastlegging hiervan werd genomen. Het werk is op 2 november 1994 gestart.

2. a) Betreffende uitvoering van de verbreding van de Leie inclusief de aanleg van de Westelijke ring.

Huidige stand van zaken.

De bouwvergunning werd verkregen op 20 mei 1994. Thans wordt de publikatie van de oproep tot de kandidaten in het Bulletin der Aanbestedingen en het Publikatieblad van de Europese Unie voorbereid.

Na deze oproep worden de kandidaturen ingewacht op een vast te stellen datum. Onder de ingediende kandidaturen zal daarna een selectie worden gemaakt. Na goedkeuring door de Vlaamse regering, kan aan de geselecteerde kandidaten het aanbestedingsbundel worden toegevoerd en kan tot aanbesteding worden overgegaan. Daarna kan het werk worden toegewezen.

De technische dossiers voor de verbreding van de Leie en voor de Westelijke ring worden thans afgewerkt. Op dit ogenblik kan nog geen datum van aanbesteding worden gegeven, noch een datum van aanvang der werken.

b) Voor wat de onteigeningen betreft.

Voor de in 1984 tot 1986 genomen onteigeningsbesluiten zijn alle onteigeningen afgewerkt. Het toegekende krediet beliep in totaal 166,1 miljoen frank, op enkele gerechtelijke procedures na die echter de onmiddellijke inbezitname niet beletten.

Vervolgens werd in 1992 23 miljoen frank krediet toegekend, in 1993 151 miljoen frank en in 1994 reeds 24 miljoen frank. Het op de begroting uitgetrokken bedrag voor 1994 belooft 100 miljoen frank. Voor al deze onteigeningen zijn de onternandehngen reeds aan gang, verschillende eigendommen zijn reeds verworven.

Er moet nog een uitgave van ca 437 miljoen frank gebeuren. Ter zake dient nog een ministerieel besluit voor onteigening genomen te worden. Deze besluiten zijn in voorbereiding.

Er kan nog geen uiterste datum voor de definitieve afhandeling worden opgegeven. Er wordt gestreefd naar een fasering van de onteigeningen die de werken voldoende lang voorafgaat. Op dit ogenblik kan gesteld worden dat de stand van de onteigeningen de vlotte uitvoering van de werken niet hindert.

3. Betreffende het protocol.

In het protocol met de stad Kortrijk van 20 januari 1992 heeft de Vlaamse regering zich niet verbonden tot een schema van jaarlijkse kredieten. De beslissing van de regering van 7 januari 1992 hield evenmin goedkeuring in van een strikt schema van jaarlijkse kredieten. Door de administratie werd toen voorgesteld,

voor :

1992 : 140 miljoen frank
1993 : 281 miljoen frank
1994 : 559 miljoen frank
1995 : 669 miljoen frank
1996 : 672 miljoen frank
1997 : 283 miljoen frank
1998 : p.m.

De besprekingen betreffende de stedenbouwkundige effecten en het stedenbouwkundig herstel die in het kader van het protocol met de stad Kortrijk moesten gevoerd worden, waren slechts afgerond einde 1993 en resulteerden in het afleveren van de bouwvergunning op 20 mei 1994. Het is slechts vanaf dat moment dat de procedure, die krachtens de beslissing van de Vlaamse regering op 7 januari 1992 tot de aanbesteding moet leiden, kan ingezet worden.

De bedragen die tot nog toe werden vastgelegd bedroegen,

in 1992 :

7 miljoen frank. Studie van het stedenbouwkundig herstel.

0,6 miljoen frank. Studie m.b.t. de Westelijke ring.

23 miljoen frank. Onteigeningen.

in 1993 :

151 miljoen frank. Onteigeningen.

in 1994 :

1,5 miljoen frank. Studie Gerechtshofbrug.

19,4 miljoen frank. Kasteelbrug.

24 miljoen frank. Onteigeningen.

- 4.** Door het nader bestuderen van het project en het degelijk uitwerken van het protocol met de stad, werd de aanvang van de werken verdaagd. In feite is de aanvraag voor het schema van de administratie op 1992, verschoven naar 1994. Deze toestand kan niet gewijzigd worden. Inmiddels werd evenwel het nodige gedaan om de bouw van de Kasteelbrug aan te vatten en de onteigeningen verder door te voeren. Ik neem mij voor het dossier van de toewijzing der werken met de nodige spoed te laten behandelen en de nodige kredieten in de begroting 1995 in te schrijven.

**Vraag nr. 355
van 5 september 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde – Investeringsprogramma 1994-1995

Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het investeringsprogramma van de gewestwegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde en dit voor het jaar 1994-1995, met vermelding van de geschatte uitgaven ?

Antwoord

Fysisch programma 1994 – Provincie Vlaams-Brabant

1. Algemene uitgavenbegroting

(in miljoen frank)

Artikel 73.22 : Veiligheid + structureel onderhoud

1. Wegwerken van spoorvorming op autosnelwegen en gewestwegen

ROB Wegwerken spoorvorming + herstellen open verharding te Kraainem (1ste fase) 41

ROB Wegwerken spoorvorming + herstellen open verharding te Kraainem (2de fase) 31

R 22 Woluwelaan te Machelen – vernieuwen van koolwaterstofverharding en wegwerken spoorvorming . 20

2 N255 Heme : Edingen-Ninove : herstellen betonnen rijweg 95

- b) Kunstwerken
- ROB Herstellen carbonatatie pijlers via-
duct van Vilvoorde 1ste fase 40
- A7 Herstellen 4 bruggen te Huizingen en
Lot 22
- ROB Herstellen van bruggen aangetast
door A.S.R. te Strombeek-Bever .22

c) Herinrichten van kruispunten en bochtverbeterin-
gen

- N227 Steenokkerzeel : kruispunt met de
N278 en kruispunt met Comellestraat 10
- N8 Kruispunt te Eizeringen 20
- N203a Zuidelijke wegomlegging Halle-
Bochtverbetering t.h.v. de Krom-
straat 45
- N6 Brussel-Bergen te Sint-Pieters-
Leeuw (Bmkom) – Kruispunt Pijn-
broekstraat en F. Uylenbroekstraat 15
- N211b Meise : fietspad Kappellelaan met
aanpassing kruispunt N211 : Vil-
voorde-Aalst 16

Reserveprogramma artikel 73.22.

- N202 Grimbergen – Kruispunt met Spaan-
se Lindelaan 12
- N8 Brussel-Ninove te Roosdaal
Kruispunt Poelkebeekstraat 20
- N5 Brussel-Charleroi te St. Genesius-
Rode
Kruispunt „Grote Hut” met Viool-
tjeslaan en Brassinelaan 16
- N211 Vilvoorde : Kruispunt Vuurkruis-
senlaan-Temierstraat 15
- A12 Brussel-Antwerpen te Londerzeel
Kruispunt Kerkhof-Patattenstraat .50
- N2 Kruispunt met N227 te Nossegem .15

Artikel 73.27 : Verkeersafwikkeling + continuïteit

- 17 A201 Zaventem : viaduct (deel ten laste
van het Gewestlco-financiering . . .62
- 18 R.O. Ring om Brussel : Welriekende
dreef te Hoeilaart
Suppressieren kruispunt met ver-
keerslichten + aanbrenge voetgan-
gers- en fietserstunnel 35

Reserveprogramma artikel 73.27

- 19 N262 Zaventem : Vilvoordelaan herin-
richting kruispunt 15

Artikel 73.28 : Fietspaden

- 20 N272 Pepingen - Galmaarden te Gooik
(Kester)
Fietspad tussen N28 en N285 in de
Molenstraat en Bruneastraat . . .28

- 21 N28 Halle-Ninove te Gooik
Aanleg van fietspad tussen Groene
Jager en Zwart Schaap 28
- 22 N4 Brussel-Namen te Overijse
Aanleg van fietspaden vanaf Jezus-
Eik tot Overijse-centrum (met
Aquafin)
fase 1 : vak Schransstraat 1 – Hoe-
vestraat 9
fase 2 : vak Hoevestraat-schavei-
straat 17

II. Artikel 91.02 – Vlaams Infrastructuurfonds

A. Leefbaarheidsprojecten

Bestrijding geluidshinder

- A1/E19Proefproject te Vilvoorde
Plaatsen geluidsschermen Ekol 34

B. Belangrijke economische projecten

- ROB Ring om Brussel
Vervangen van brug W1 + aanleg
wegenis 198

C. Bijzondere projecten

- A12/ Grimbergen – Aanleg van parking voor
N276 car-pooling 25

- ROB Wegwerken diverse verzakkingen + rec-
tificeren van lengteprofiel 25

Reserveprogramma artikel 91.02

- N202 Doortocht Sint-Annalaan te Grimber-
gen en Vilvoorde 20
Ontsluiting industrieterrein Mollem .45

- R22 Sanering Slib Oude Zenne – 1ste fase .44

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1g3

van 2 augustus 1994

van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

Feestdagen van 11 en 21 juli – Terminologie

Op 21 juli jongstleden werd op de BRTN bij herhaling
gesproken over de “nationale” feestdag.

Mijns inziens kan een volk maar één nationale feestdag
hebben. Voor het Vlaamse volk is dat officieel 11 juli.

Het ware derhalve beter zolang 21 juli nog gevierd
wordt te spreken van “Belgische” feestdag, of “federa-
le” feestdag in de logica van de jongste staatsvorming,
en de term “nationale” feestdag voor te behou-
den voor het feest van de volksgemeenschap waartoe
wij behoren.

Is de minister het daarmee eens ?

Heeft hij de BRTN eventueel richtlijnen of verzoeken in die zin laten geworden ?

Antwoord

In het algemeen woordgebruik wordt 21 juli door de overgrote meerderheid van de Nederlandstaligen in dit land als nationale feestdag bestempeld.

Federale feestdag of Belgische feestdag is een benaming die (nog) geen ingang heeft gevonden en die dus door de BRTN niet gebruikt wordt.

De BRTN heeft er uiteraard principieel geen bezwaar tegen om op 21 juli van de Belgische, en op 11 juli, van de Vlaamse nationale feestdag te spreken.

Vraag nr. 200 van 21 september 1994 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-televisienieuwsuitzending – Woordgebruik in verband met zangavond Voorpost

Sinds jaren organiseert de Vlaamse strijdvereniging Voorpost op de vooravond van de IJzerbedevaart een zangavond in Diksmuide. Dit jaar werd de zaal waarin de manifestatie plaatsvond aangevallen door Engelse skinheads. Op 28 augustus rapporteerde de BRTN-televisie hierover in de nieuwsuitzending van 19.30 uur.

De BRTN-journalist vond het nodig het in dit bericht te hebben over de “zogenaamde” zangavond van Voorpost. Het gebruik van het woord “zogenaamd” laat veronderstellen dat er zich wel eens wat anders, wat verdachts, op deze avond zou kunnen hebben voorgedaan. Het gaat nochtans om een echte zangavond waarop de BRTN-televisie overigens niet aanwezig was, zodat men zich de vraag kan stellen waarop de nieuwsredactie zich steunt om er het begrip “zogenaamd” aan te kleven.

Is de minister van mening dat een en ander strookt met de objectiviteit waaraan de BRTN-nieuwsdiensten zich moeten houden ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Door het gebruik van zogenaamd heeft de BRTN niet laten uitschijnen dat er iets verdachts is gebeurd.

Volgens van Dale is “zogenaamd” immers een synoniem van “zogeheten”.

Vraag nr. 203 van 21 september 1994 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radionieuws – Woordgebruik in verband met rapportering Vlaams Blokcongres

Op zaterdag 3 september vond er in Wilrijk een verkiezingscongres van het Vlaams Blok plaats. In het BRTN-radionieuws die dag, werd er eerst gerappor-

teerd over de vijftigste verjaardag van de bevrijding en daarna over het Vlaams Blokcongres. In verband met dit laatste begon de betrokken journalist met de woorden : “Uitgerekend vandaag, hield het Vlaams Blok zijn verkiezingscongres...” Het is duidelijk dat door het woord “uitgerekend” te gebruiken de openbare omroep wil aantonen dat, naar zijn mening, het Vlaams Blok op die dag geen congres mocht houden.

Is de minister niet van mening dat deze stellingname in feite een overtreding inhoudt van de objectiviteit waaraan de BRTN zich dient te houden ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De inleiding tot het verslag van het verkiezingscongres van het Vlaams Blok was strijdig met de deontologische voorschriften die gelden voor de nieuwsredacties van de BRTN.

De betrokken journalist is daarop gewezen.

Vraag nr. 206 van 29 september 1994 van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

BR TN – Opdrachten voor personeelsleden

Mijn aandacht wordt gevestigd op een vraaggesprek van een BRTN-medewerkster met een televisieblad.

Zij verklaart daarin dat ze het enige jaren zonder opdracht moest stellen en als vastbenoemde kracht moest komen werken zonder iets om handen te hebben. Ze nam dan maar romans mee naar haar kantoor.

Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal vastbenoemde personeelsleden van de BRTN dat gedurende de jongste drie jaren in de gebouwen van de omroep vertoefde zonder een bepaalde opdracht ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat, toen in december 1991 het dagelijkse radio-programma “Het Vermoeden” na 9 jaar werd vervangen, mevrouw B. Mellaerts zelf gepleit heeft voor een wat rustiger werkritme. Sedert januari 1992 werd zij ingeschakeld voor diverse programma's (“Het einde van de wereld”, “Temperamenten”, “Mensenkennis”, “De toestand is hopeloos”, “Het Gevolg”) en kreeg zij daarnaast als regisseur-omroeper ook regieopdrachten toegewezen. De regieopdrachten zijn minder arbeidsintensief, maar zij zijn onmisbaar in het productieproces van de radio en mogen in geen geval als non-activiteit worden beschouwd.

In de vraaggesprekken met mevrouw B. Mellaerts in “Dag Allemaal” van 20 september en “Humo” van 22 september 1994, wordt “werken” ten onrechte als synoniem beschouwd van “alleen doen wat men graag doet”.

Bij de BRTN zijn er geen vastbenoemde personeelsleden zonder opdracht.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 150
van 29 september 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Cultuurmonumenten – Overdracht naar de gewesten en gemeenschappen in het kader van de staats Hervorming

Sommige monumenten zijn in het kader van de staats hervorming als cultureel patrimonium nog niet overgedragen aan de gewesten en gemeenschappen. Het overlegcomité Regering-Executieven in hoofde van de werkgroep Overdracht der Goederen moet beslissen over een eventuele overdracht.

Het overlegcomité regering-executieven heeft de overdracht van nationale monumenten afhankelijk gemaakt van de vereffening door de executieve, van achterstallige betalingen die door de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn.

Daar verder uitstel leidt tot aanzienlijke meerkosten en een onherstelbare schade aan het matrimonium, had ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer behandelde de werkgroep voor het laatst deze thematiek ?
2. Is het advies dat ingewonnen werd bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis reeds bekend ?
3. Wanneer wordt een beslissing genomen ?
4. Worden de ambtenaren van de Regie der Gebouwen bijgestaan door specialisten, wanneer zij monumentale ruïnes in het Vlaams Gewest bouwtechnisch evalueren ?
5. Welke stappen werden gezet om bij de gewestminister van Begroting aan te dringen de achterstallige betalingen die door de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn te vereffenen ?
6. Is het wenselijk dat de overdracht van monumentale ruïnes (waarvan de financiële waarde duidelijk negatief is gezien de hoge renovatiekosten), afhankelijk gesteld wordt van de vereffening van bovengenoemde achterstallige bedragen ?
7. Wanneer zullen deze Vlaamse monumenten onder een Vlaams ministerie ressorteren ?

Antwoord

1., 2., 3. en 7.

Ik ga ervan uit dat het lid doelt op de achterstallige

betalingen die aan (en niet door) de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn.

De overdracht van federale eigendommen naar de gewesten en de gemeenschappen in het kader van de staats hervorming, is inderdaad gekoppeld aan deze problematiek.

In het overlegcomité federale regering – gemeenschaps- en gewestregeringen wordt (in principe maandelijks) de stand van zaken opgemaakt.

Specifiek wat de monumenten betreft rijst evenwel voorafgaandelijk de principiële vraag of de communautarisering (nadien, ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1988, regionalisering) van de bevoegdheid inzake monumenten en landschappen, de overdracht impliceert van de eigendommen van de Belgische staat die als monument zijn gerangschikt.

In bevestigend geval dienen uiteraard de aan het beheer van die goederen verbonden werkingmiddelen mee te worden overgeheveld.

Binnen een werkgroep, die daartoe is opgericht en onder het voorzitterschap staat van de adjunct-kabinetschef van de eerste minister, zijn hieromtrent meerdere besprekingen gevoerd (waarvan de jongste in de loop van 1993), zonder dat hieruit reeds definitieve conclusies getrokken werden. Sedertdien is vooral aandacht besteed aan het overleg nopens de betalingen die door de Regie werden gevorderd. Nu dat probleem beter wordt beheerst, zal opnieuw aandacht kunnen besteed worden aan de overdracht van onroerende goederen. Een aantal besluiten daartoe zijn trouwens in voorbereiding ; de finale beslissing dient genomen te worden in de federale ministerraad.

Over een advies van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis aangaande deze materie is mij niets bekend.

4. Er zijn geen ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bestuur Monumenten en Landschappen, betrokken bij het beheer of bij de bouwtechnische evaluatie van de monumentale ruïnes door de Regie der Gebouwen. Het is mijn diensten niet bekend in hoeverre de Regie zich laat bijstaan door externe specialisten die zij daartoe zelf contracteert.
5. Ik verwijs naar het antwoord op de vraag die, in dezelfde context, door het lid gesteld werd aan minister-president Van den Brande (vraag met dezelfde referenties, namelijk nr. 150 van 29 september 1994).
6. Zolang er geen overdracht is geschied blijft de Belgische staat verantwoordelijk voor het beheer van de eigendommen die als monument zijn erkend, en dient hij er dus ook de financiële lasten van te dragen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 118
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 – Unced-conferentie – Wetenschappelijk onderzoek – Gezondheidsproblemen

In hoofdstuk zes van de Agenda 21 staan de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de meeste mensen momenteel worden geconfronteerd centraal. Naast de mondiale gezondheidsproblemen komen in dit hoofdstuk de grootstedelijke gezondheidsproblemen aan bod. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de aan milieuverontreiniging gerelateerde gezondheidsrisico's en de positie van sociaal kwetsbare groepen. Deze risico's houden onder andere in verkeersongevallen, kinderen vrouwenmishandeling, alcohol- en druggebruik, ziekten als gevolg van gestoorde zelfzorg, contaminatie via voedingsadditieven en milieuverontreiniging, en ongelijke verdeling en toegankelijkheid van de gezondheidszorg.

Een concreet actiepoint ter uitvoering van hoofdstuk zes van de Agenda 21 is de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium met nadruk op interdisciplinair onderzoek en dito opleiding. In concreto moet onder andere wetenschappelijk onderzoek inzake de gecombineerde effecten van verschillende polluenten en de impact van blootstelling aan deze polluenten gestimuleerd worden.

In hoeverre wordt dergelijk wetenschappelijk onderzoek en de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium gestimuleerd en gepland ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid naar de initiatieven die werden genomen ter uitvoering van hoofdstuk 6 van agenda 21 met betrekking tot het plannen en stimuleren van het wetenschappelijk onderzoek en de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium, wens ik het volgende mede te delen.

Binnen het pakket waarvoor ik bevoegd ben, werd wetenschappelijk onderzoek gesteund dat de wisselwerking bestudeert tussen de volksgezondheid en het leefmilieu en meer in het bijzonder de blootstelling aan cadmium (cadmibelstudie).

Uit de cadmibel-studie werden volgende conclusies getrokken :

- de lichaamsbelasting met cadmium is 30 percent hoger in de onderzochte gepollueerde gebieden ;
- cadmiumblootstelling via het leefmilieu geeft aanleiding tot functionele stoornissen ter hoogte van de niertubuli en vermoedelijk ook tot een versnelde decalcificatie van het skelet ;
- er bestaat een omgekeerd verband tussen creatinineklaring en loodblootstelling via het leefmilieu.

Rond dit onderwerp wordt verder wetenschappelijk onderzoek gesubsidieerd door mijn collega, mevrouw L. Detiège.

Ook is het zo dat, binnen het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten aangaande de financiering en het beheer van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE), de Vlaamse Gemeenschap opdrachten kan formuleren naar het IHE toe. Dergelijke opdrachten betreffen echter vooral de bevoegdheden van mevrouw Leona Detiège, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 120
van 15 september 1994
van de heer H. LAUWERS

Personen met een handicap – Recente regeringsmaatregel

Op 20 juli 1994 keurde de Vlaamse regering een aantal maatregelen goed ter beheersing van de uitgaven voor subsidiëring van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap.

Het komt mij voor dat door de artikelen 12 en 13 van hoofdstuk IV in hoofdzaak opnieuw de categorieën 11 en 14 (licht mentaal gehandicapten en karaktergestoorde) getroffen worden. Bij verdere inschatting van de gevolgen krijgen alle minderjarige (jonger dan 21) gehandicapten die geen verhoogde kinderbijslag genieten en tot minvermogende gezinnen behoren, een zware rekening gepresenteerd.

- a) In verband met deprivatiecriteria-responsabilisering. Ook wanneer een multidisciplinair team gespecialiseerde zorg voor een kind aangewezen acht, dan nog zal het in welbepaalde omstandigheden op grond van meer materiële keuzen van de ouders van deze zorg verstoken blijven. De meest geviseerde groep is niet die van de OCMW-trekkende, maar degene die net aan deze bijpassing ontsnapt is. Vreest de minister niet dat op deze manier nog meer kinderen dan vroeger zullen passeren langs heen voorzieningen, scholen, die zogenaamd niets of zeer weinig kosten ?
- b) In verband met gelijkschakeling gemeenschapsintematoren. Is het wel zo dat reeds veel langer in de gemeenschapsintematoren een forfaitaire eigen bijdrage wordt gevraagd en ook door iedereen effectief wordt betaald ? Het komt mij voor dat in de gemeenschapsintematoren het verlies door de gemeenschap gedragen wordt. Indien zulks een weergave van de werkelijkheid is, wordt het privé-initiatief manifest gediscrimineerd.
- c) In verband met aanpassing aan het algemene welzijnsspeel van de bevolking. Om stijgingen van het welvaartspeel te verrekenen, werden indexeringen ingevoerd ; deze werden steeds toegepast. In de voorliggende maatregelen werd, voor de internen als hier meest in focus gebrachte groep, zowel de eigen bijdrage opgetrokken tot geïndexeerd 202 frank per aanwezigheidsdag, als de plafonnering tot 2/3 van de kinderbijslag. Een aantal vlugge becijferingen leert dat de kinderen die het minst naar huis

gaan, tegen een bijdrage-opslag kijken tussen 2.200 en 3.608 frank per maand. Welke kinderen gaan het minst naar huis : de kinderen met de grootste stoornis en/of de kinderen uit de meest verscheurde pathologiserende gezinnen. Vreest de minister niet dat gehandicapenzorg daardoor evolueert naar een zorg ten behoeve van gebruikers uit een klasse die zowel over de middelen als het inzicht en de motivatie daartoe beschikken ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994, en meer bepaald de vaststellingsregels van de financiële bijdrage van de gehandicapten, is van toepassing voor alle gehandicapte minderjarigen, geplaatst ten laste van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), en niet uitsluitend voor de categorieën 11 en 14.

Wat de opname in internaat betreft, werd in de regeling de plafonnering van de eigen bijdrage tot 2/3 van de kinderbijslag behouden, evenals het voorbehouden aandeel van het gezin indien de gehandicapte persoon minstens 6 dagen per maand in een gezin doorbrengt. De optrekking van de eigen bijdrage tot 202 frank per aanwezigheidsdag vormt hierop enkel een correctie.

Uit steekproeven blijkt dat de verhoging van de persoonlijke bijdrage alleen een impact heeft voor de gezinnen zonder verhoogde kinderbijslag(en). In praktijk gaat het om gezinnen met ten hoogste twee kinderen ten laste en zonder de maximale leeftijdsbijslag.

Hierdoor worden trouwens de tarieven, zowel voor internaat als voor semi-internaat, zoals die in het gewoon onderwijs worden aangerekend voor verblijfskosten en maaltijden, niet overschreden.

Deze gegevens bevestigen mij dat deze bijdrage per aanwezigheidsdag, geen aanleiding geeft tot een vlucht naar goedkopere of zelfs gratis voorzieningen.

Wat de werking en exploitatie van gemeenschapsinstellingen betreft, kan ik u alleen mededelen dat deze materie behoort tot de bevoegdheid van het ministerie van Onderwijs, en dat de inspectie van het VFSIPH niet bevoegd is om deze instellingen te controleren.

Vraag nr. 121 van 15 september 1994 van de heer J. VANDEURZEN

Personen met een handicap – Recente regeringsmaatregel

In het besluit van 20 juli 1994 houdende maatregelen ter beheersing van de uitgaven voor subsidiëring van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap, is bepaald dat geneesheerprestaties niet langer worden vergoed indien deze worden terugbetaald krachtens de wetgeving inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering.

Het is bekend dat in een aantal instellingen de geneesheer ook belast wordt met andere opdrachten dan het

stellen van medische handelingen. Er zijn geneesheren die supervisies doen van paramedisch personeel, die vergaderingen bijwonen, enzovoort.

- Kunnen de maatregelen, die de regering genomen heeft, tot gevolg hebben dat aan de betrokken instellingen ook middelen ontnomen worden om de geneesheren deze “bijkomende” opdrachten te laten uitvoeren ?
- Met andere woorden, werd destijds, bij de begroting van de vergoeding die aan de voorzieningen wordt toegekend voor de kosten voor geneesheerprestaties, ook rekening gehouden met het feit dat de geneesheer nog andere prestaties dan louter medische zou verrichten ? Riskeert men thans niet dat er voor de vergoeding voor de medische activiteiten, die geen aanleiding geven tot terugbetaling krachtens de wetgeving inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering, geen budgettaire ruimte meer is ?

Antwoord

Behoudens voor de inrichtingen die licht en matig mentaal gehandicapten opnemen blijft de geneesherenfunctie volledig subsidieerbaar. Wel dienen de bijdragen verleend in toepassing van de wetsbepalingen betreffende het RIZIV, in mindering gebracht te worden van de subsidie. In voorkomend geval zullen dus de niet temgbetaalbare prestaties, zoals de supervisie van de paramedici en de teamvergaderingen, verder gesubsidieerd worden.

Vraag nr. 128 van 11 oktober 1994 van de heer J. LAVERGE

Gekwalificeerd verplegend en verzorgend personeel in een rusthuis – Gesco's en DAC's

De wet van 27 juni 1978 tot wijziging van de wetgeving op de ziekenhuizen en betreffende andere vormen van verzorging, bepaalt in artikel 5 dat de verplichte ziekteverzekering bijdraagt in de kosten van verzorging indien een rusthuis een bijzondere erkenning heeft. Om deze bijzondere erkenning te verkrijgen, moet een rusthuis voldoen aan de normen zoals bepaald in de bijlage bij het koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuizen, waaronder ook normen betreffende het verplegend en paramedisch personeel. Sinds het ontstaan van alternatieve tewerkstellingscircuits, zoals Gesco- en DAC-statuten, rijst de vraag hoe deze mensen in deze wetgeving passen.

Graag vernam ik van de minister in welke mate een personeelslid met diploma van verzorgende of verplegende, maar tewerkgesteld in een Gesco- of DAC-statuut, in aanmerking komt voor de berekening van het aantal gekwalificeerden.

Antwoord

In het koninklijk besluit van 2 december 1982 houden-

de vaststelling van de erkenningsnormen voor de bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis (RVT), bedraagt de personeelsnorm per 30 verzorgingsbehoevenden uitgedrukt in voltijds equivalenten :

- ten minste drie verpleegkundigen ;
- ten minste vijf verzorgenden ;
- ten minste één kinesitherapeut en/of ergotherapeut en/of logopedist.

Het personeel vereist volgens de norm is eigen personeel d.w.z. personeel in loondienst (loontrekkend of statutair). Personeelsleden met een Gesco- of DAC-statuut worden beschouwd als zijnde eigen personeel en mogen dus in principe meegeteld worden.

Deze erkenningsnorm met betrekking tot de personeelsbestaffing wordt geïnterpreteerd als zijnde een minimale norm waaraan in ieder geval moet voldaan zijn, wenst de instelling een bijzondere erkenning als RVT te verkrijgen.

Deze norm is minimaal, omdat een dergelijke personeelsbestaffing in de meeste gevallen reeds als onvoldoende wordt beschouwd om een aangepaste verzorging aan de zorgbehoevende bejaarden, die verblijven in een RVT, te kunnen aanbieden. In feite is deze norm achterhaald door de personeelsnormen die opgelegd worden via de financiering, de RIZIV-tegemoetkoming, en die voor sommige categorieën van zorgbehoevenden hoger liggen dan de minimale erkenningsnorm.

In het kader van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt voor erkende RVT's in een tegemoetkoming voorzien, een forfait per dag. Dit forfait is bepaald per categorie van zorgbehoevendheid waarin de rechthebbende zich bevindt.

Om dit forfait te krijgen dient te worden voldaan aan een aantal voorwaarden inzake aantal en kwalificatie van het verplegend, verzorgend en paramedisch personeel, waarbij rekening wordt gehouden met het aantal gerechtigden per afhankelijkheidscategorie :

1. Voor de afhankelijkheidscategorie B per 30 rechthebbenden :
  - ten minste drie verpleegkundigen ;
  - ten minste vijf verzorgenden ;
  - ten minste één kinesitherapeut en/of ergotherapeut en/of logopedist.
2. Voor de afhankelijkheidscategorie C per 30 rechthebbenden :
  - ten minste vijf verpleegkundigen ;
  - ten minste zes verzorgenden ;
  - ten minste één kinesitherapeut en/of ergotherapeut en/of logopedist ;
  - ten minste 0,5 lid paramedisch personeel.
3. Voor de afhankelijkheidscategorie Cd per 30 rechthebbenden :
  - hetzelfde aantal personeelsleden als bij de afhankelijkheidscategorie C + 0,5 lid verzorgende.

Indien aan deze voorwaarden niet voldaan wordt, dan mag enkel het B-forfait voor de afhankelijkheidscategorie B aangerekend worden.

De instelling moet aantonen dat het verpleegkundig en verzorgend personeel waarvan sprake, eigen personeel dit wil zeggen loontrekkend of statutair personeel is. In het kader van deze RIZIV-reglementering zouden personeelsleden met het Gesco-statuut volledig meegeteld mogen worden, terwijl personeelsleden met het DAC-statuut voor één derde in rekening gebracht mogen worden.

De personeelsnorm vermeld in de erkenningsnormen, stemt overeen met de personeelsnorm die gehanteerd wordt in het kader van de ziekte- en invaliditeitsverzekering voor de rechthebbenden in afhankelijkheidscategorie B, dit wil zeggen de laagste afhankelijkheidscategorie in een RVT-instelling.

De meeste residenten in een RVT-instelling bevinden zich echter in de hogere afhankelijkheidscategorie C of Cd.

Aangezien hierin in een financiering wordt voorzien die een hogere personeelsbestaffing toelaat dan vermeld in de erkenningsnormen, wordt vanuit kwalitatief oogpunt ook vanuit de erkenning deze hogere personeelsbestaffing als norm opgelegd.

In de praktijk betekent dit dat naast de minimale personeelsnorm vermeld in het bovenvermelde koninklijk besluit van 2 december 1982, ook de personeelsnormen opgelegd in het kader van de ziekte- en invaliditeitsverzekering gehanteerd worden als norm bij de globale beoordeling van het personeelsbestand in de instelling.

Alhoewel hierbij, in het kader van de erkenning, in principe personeelsleden met een Gesco- of DAC-statuut volledig mee in rekening gebracht mogen worden, zullen de RVT-instellingen natuurlijk in de opbouw van hun personeelsbestand evenzeer rekening moeten houden met regels van het RIZIV ter zake.

Vraag nr. 129
van 11 oktober 1994
van de heer M. MAERTENS

Spaarboekjes geplaatste jongeren – Opsporing begunstigen

De Bijzondere Jeugdzorg valt onder de bevoegdheid van de gemeenschappen. Zeer vele door de jeugdrechter geplaatste jongeren zijn naar verluidt niet op de hoogte van het feit dat op hun naam een spaarboekje, meestal bij de ASLK, werd geopend, waar 1/3 van de kinderbijslag op werd gestort. Hierover kunnen zij, ingevolge artikel 72 van de wet van 8 april 1965 op de jeugdbescherming, vanaf hun meerderjarigheid beschikken.

In zijn antwoord op vraag nr. 873 van 4 augustus 1994 van kamerlid Perdieu (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Bulletin van Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 122 p. 12740) verklaart de minister van Binnenlandse Zaken dienaangaande, dat er eerstdaags bij zijn departement door het ministerie van Hoger Onderwijs van de Franse Gemeenschap een globale aanvraag

zal worden ingediend om toegang tot de informatiegegevens te verkrijgen en om gebruik te kunnen maken van het nummer van het Rijksregister ten gunste van de betrokken diensten van de Franse Gemeenschap, onder meer door de algemene afgevaardigde voor de rechten van het kind en de hulpverlening aan de jeugd. Daardoor zal het voor deze laatste instantie mogelijk worden de titularissen van genoemde spaarboekjes te verwittigen welke bedragen op welke rekeningen te hunner beschikking zijn. In Vlaanderen bestaat dergelijke instantie tot op heden niet.

Het ware mij in dit verband aangenaam te vernemen,

- a) of de minister op de hoogte is van deze problematiek, en welke stappen ondernomen werden om de titularissen van dergelijke spaarboekjes in het Vlaamse Gewest op de hoogte te stellen van hun rekeningen ;
- b) op welke data en met welke instanties reeds werd contact genomen om aan deze problematiek een oplossing te geven ;
- c) welke diensten zich in Vlaanderen over deze problematiek moeten buigen indien de minister zich ter zake onbevoegd zou achten ;
- d) of de Vlaamse Gemeenschap eveneens overweegt een gelijkaardige aanvraag in te dienen bij de federale minister van Binnenlandse Zaken, en zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Met toepassing van artikel 70 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, dient vanaf 1 januari 1975 de jeugdrechtbank van de verblijfplaats van de ouders, voogden of degenen die het kind onder hun bescherming hebben, ambtshalve te beslissen over de aanwending van het 1/3 van de kinderbijslagen en dit voor de kinderen die ten laste van het bestuur Bijzondere Jeugdbijstand werden geplaatst. Voordien werd het derde toegekend aan de natuurlijke persoon (meestal moeder of vader) beoogd bij artikel 69 van dezelfde reglementering.

Voor plaatsingen ten laste van een andere openbare overheid dan het bestuur Bijzondere Jeugdbijstand, is deze laatste regelgeving nog steeds van kracht. Enkel indien het belang van het kind het vereist, kan de bevoegde jeugdrechtbank een andere beslissing nemen, bijvoorbeeld de storting op een spaarboekje bij een financiële instelling.

In tegenstelling met wat sommige persartikelen laten uitschijnen, blijkt uit deze regelgeving duidelijk dat niet alle geplaatste kinderen over een spaarboekje zullen beschikken.

Anderzijds beschikken een aantal personen die destijds geplaatst waren, wel degelijk over een spaarboekje waarop kinderbijslagen gestort werden. Om diverse redenen zijn sommigen hiervan niet op de hoogte. Deze toestand is uitgebreid gekend door de bevoegde administratie.

Door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn werden heel wat initiatieven genomen om oplossingen te vinden voor deze problematiek.

In de loop van 1993 verkreeg de administratie de toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen. Na levering van de nodige informatica-uitrusting zijn de diensten nu in staat de betrokkenen op te sporen en te informeren.

Met het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor de voorzieningen van de Bijzondere Jeugdbijstand, werd volgende verplichting opgelegd aan de voorzieningen (op het ogenblik van het vertrek van de jongere uit de voorziening) :

„Indien de voorziening op de hoogte is van het bestaan van één of meerdere spaarboekjes op naam van de minderjarige, moeten de ouders of de wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige, en vanaf de leeftijd van 12 jaar de minderjarige zelf, hierover ingelicht worden”.

Ook de diensten van de Vlaamse Gemeenschap beschikten in het verleden niet altijd over de volledige gegevens.

Het betrof hier immers beslissingen van de jeugdrechtbank die enkel medegedeeld werden aan de betrokken ouders en het bevoegde kinderbijslagfonds.

In overleg met de minister van Justitie, werd op 26 september 1994 aan de griffies van de jeugdrechtbanken de opdracht gegeven elke beslissing inzake het 1/3de van de kinderbijslag mede te delen aan de bevoegde administratie. Wat de huidige plaatsingen betreft zijn de diensten nu in staat alle gegevens te registreren die noodzakelijk zijn om bij het bereiken van de meerderjarigheid de betrokken jongere in te lichten.

Meerderjarige personen die vermoeden titularis te zijn van een spaarboekje waarop eertijds kinderbijslag werd gestort, kunnen zich steeds met opgave van naam, voornaam, geboorteplaats en -datum wenden tot de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, bestuur Bijzondere Jeugdbijstand.

Deze diensten staan ter beschikking om alle mogelijke opzoekingen te doen om de betrokkenen de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Voor alle duidelijkheid moet opgemerkt worden dat, omwille van de privacy, de administratieve dossiers betreffende dergelijke plaatsingen vijf jaar na het bereiken van de meerderjarigheid vernietigd worden.

Vraag nr. 130 van 13 oktober 1994 van de heer H. ANTHUEMS

Zelfhulpgroepen in de geestelijke gezondheidszorg – Representatieve vertegenwoordiging van de gebruikers

Aan het verlangen van psychiatrische patiënten om inspraak te krijgen in de geestelijke gezondheidszorg in Vlaanderen werd formeel tegemoet gekomen in 1988, toen bij de oprichting van de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg in de algemene vergadering en de raad van beheer ook vertegenwoordigers van de gebruikers werden opgenomen. Het Gemeentekrakeroverleg, dat alle hulporganisaties voor psychia-

trische patiënten groepeerde, vaardigde hiervoor 6 personen af. Uiteindelijk werd het Gebmikersoverleg gereduceerd tot een VZW die slechts een aantal mensen groepeerde en heel wat zelfhulporganisaties voor psychiatrische patiënten uitsloot. Hierdoor is deze VZW niet langer representatief voor het geheel van de verbruikers. Deze toestand sleept reeds lang aan.

1. Welke maatregelen staan de minister ter beschikking om te komen tot meer representatieve vertegenwoordiging van de gebruikers in de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg ?
2. Heeft de minister de intentie om te komen tot een democratischere vertegenwoordiging van de gebruikers ? Bij sommigen is de indruk ontstaan dat de uitsluiting van sommige zelfhulporganisaties is ontstaan door toedoen van de zelfhulporganisaties van christelijke signatuur, zoals Caritas, Similes. Kan de minister dit bevestigen ?
3. In het antwoord van de minister op de parlementaire vraag van de heer E. Van Vaerenbergh over dit onderwerp stelt zij dat op 10 oktober de doelstellingen en de geplande werking van de vernieuwde VZW Gebruikersoverleg zullen worden toegelicht. Zal dan een nieuw standpunt worden ingenomen over de democratische vertegenwoordiging van de patiënten ?

Antwoord

In mijn antwoord op de parlementaire vraag van de heer E. Vaerenbergh formuleerde ik recentelijk mijn standpunt met betrekking tot de inspraak van patiëntengebmikers in de Geestelijke Gezondheidszorg.

Aanvullend daarop dient opgemerkt te worden dat de omvorming van de feitelijke vereniging Gebruikersoverleg naar een V.Z.W. Gebruikersoverleg, de bedoeling had aan de standregels van de feitelijke vereniging een officieel karakter te geven door er „statuten” van te maken. Overigens heeft de V.Z.W. Gebruikersoverleg, evenals de vroegere feitelijke vereniging steeds opengestaan voor verruiming. De enige voorwaarde was en is daarbij dat, voor wie lid wil(de) worden, vereist wordt dat hij/zij een (ex-)gebmiker is (geen familielid, geen hulpverleners) en een zelfhulpgroep van (ex-)gebruikers vertegenwoordigt.

Naar aanleiding van gesprekken tussen de leden van het Gebruikersoverleg met de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg (VVGG) en Trefpunt Zelfhulp, worden momenteel de statuten herwerkt om ook niet-georganiseerde individuen toe te laten lid te worden. Zodra deze technische omvorming klaar is, zal door de huidige leden van de V.Z.W. een algemene vergadering samengeroepen worden om de statuten te wijzigen en zal opnieuw een oproep gedaan worden naar nieuwe leden.

Door constante acties van enkele individuen blijft de V.Z.W. Gebruikersoverleg echter moeizaam functioneren en worden nieuwe leden die zich aanmelden afgeschrikt.

Dit betekent echter dat de stem van de gebruiker binnen de Vlaamse geestelijke gezondheidszorg ontbreekt.

Door de VVGG wordt er permanent zorg voor gedragen, dat in welk project ook de stem van de gebruiker gehoord wordt (evenzeer als die van de andere betrokkenen, m.n. ziekenhuizen, ambulante centra, familieleden, enz. . .).

Zelfs al blijft het voorlopig moeilijk om de (ex-)patiënten-gebruikers structureel te organiseren, dan nog worden zij via de kanalen van de VVGG te allen tijde niet alleen op de hoogte gehouden, maar ook betrokken bij de Vlaamse geestelijke gezondheidszorg. Zoals ik reeds vroeger stelde, blijft in deze zaak echter een groeiproces nodig.

Vraag nr. 131 van 14 oktober 1994 van de heer L. STEENWEGEN

Aanleg van woonwagenterreinen – Subsidies

Nog steeds wonen enkele honderden gezinnen in Vlaanderen in woonwagens. De problematiek van deze bewoners is bekend. Vaak worden ze van standplaatsen verdreven of moeten ze zich vestigen op zeer ongunstige plaatsen.

Graag vernam ik hoeveel en welke gemeenten, gedurende de laatste vier jaar, subsidies ontvingen voor de aanleg van een woonwagenterrein.

Antwoord

Met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1983, werden in de loop van de laatste 4 jaar volgende bedragen aan gemeenten toegekend voor de aanleg, inrichting en/of uitbreiding van woonwagenterreinen :

1991	– Wetteren	7.426.441 frank
	– Mortsel	5.629.233 frank
1992	– Mortsel	13.098.026 frank
	– Sint-Katelijne-Waver	553.129 frank
	– Wetteren	1.299.908 frank
	– Aalst	184.429 frank
1993	– Maasmechtelen	1.618.523 frank
	– Rotselaar	6.872.246 frank
	– Gent	9.981.027 frank
1994	– Rotselaar	1.061.815 frank
	– Mortsel	2.201.145 frank
	– Genk	2.700.000 frank

Daarnaast hebben enkele gemeenten andere subsidies aangesproken voor ditzelfde doel :

- Aarschot : fonds Van Den Bossche 91 : 2.000.000 ;
- Heist-op-den-Berg : fonds Van Den Bossche 91 : 5.000.000 ;
- Mechelen : VFIK 92 ; omvat zowel inrichting als begeleiding : 20.775.000.

III. VRAGEN WAAROP MET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 153
van 14 oktober 1994
van de heer G. ANNEMANS

Autobussen voor Wallonië – Gebrek aan reactie

Naar verluidt zou het ACV-Metaal de minister meermaals hebben geschreven in verband met de situatie en de gebeurtenissen rond de busleveringen van de firma Van Hool en de bestelling van bussen door de Waalse busmaatschappij.

Is het correct dat de minister nooit, op welke brief dan ook van het ACV-Metaal, heeft geantwoord ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 209
van 14 oktober 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Kunstpatrimonium – Geroofde kunstwerken – Stand van zaken

Het zou me genoeg doen mocht ik van de regeringsleider opheldering kunnen krijgen over de bezitssituatie volgens internationaal recht en volgens ons intern recht van geroofde kunstwerken.

Het believe de regeringsleider op te merken dat de vragen geenszins betrekking hebben op legaal door het buitenland verworven kunstwerken door aankoop, schenking, afbetalingen of handelingen van wettelijke soevereinen volgens de internationaal geldende akkoorden.

1. Is het juist dat de Vrede van Wenen na de abdicatie van Napoleon voorzag in de globale terugkeer van het gestolen kunstpatrimonium van de Nederlanden naar de benadeelde publieke sectoren, zijnde de kerkfabrieken, de instellingen voor de armen, de musea ?
2. Is het juist dat de in 1830 gestichte Belgische staat deze internationale overeenkomst erfde en in de rechten trad van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden voor het Belgische grondgebied ?

3. Geruime tijd werden daarover door de eerste Belgische regeringen onderhandelingen gevoerd. Wanneer werden deze stopgezet en waarom ?
4. Heeft België daarna officieel verzaakt aan zijn rechten ?
5. Zo neen, wie is dan de wettelijke eigenaar ?
6. Heeft het niet uitoefenen van het eigendomsrecht of het gedurende geruime tijd niet doen blijken van aanspraken op de eigendom, verjaring van vordering tot gevolg ?
7. De reusachtige beelden op de Paaseilanden behoren toch aan de Paaseilanden, aan de volksgemeenschap daar en staan er trouwens symbool voor. Niemand denkt eraan deze te stelen of onder te brengen in L'Hermitage te Sint-Petersburg, in de Pinacothek van München of in het Louvre. Bestaat er een internationaal verdrag over de bescherming van het roerend kunstpatrimonium van staten en volkeren ? Zo ja : welke stipulaties omvat dit internationaal verdrag ? Zo neen : is alles dan roofbaar bij bezettingen, bij de macht van legers ? Wordt alles dan oorbaar door stilzwijgendheid ?
8. Duitsland en Rusland onderhandelen op dit ogenblik, moeizaam weliswaar, met zitten en opstaan, over de door Rusland in beslag genomen kunstvoorwerpen, van kostbare zeldzame incunabelen, porselein, gouden en zilveren voorwerpen en meubilair tot en met schilderijen. Dit is vijftig jaar na de oorlog. Niemand vindt dit ridicul of het gevolg van een zonnslag, of een Tartarin de Tarasconhouding, of een ridder de la Manchasiuatie. De ernst en de degelijkheid van Duitsers en Russen kennende als het over kunst gaat, verhindert deze journaalachtige weergave. Mag ik van de regeringsleider weten of vijftig jaar een nog aanvaardbare periode is voor terugvordering ? Of is het 75 jaar ? Of staat daar geen tijdslimiet op ?
9. Kan de regeringsleider zich voorstellen dat de Britse kroonjuwelen of de Deense kroonjuwelen door oorlogsroof in Berlijnse musea zouden terechtkomen, schitterend tentoongesteld, goed bewaakt en veilig, en dat de Britten en de Denen dit normaal zouden vinden ? Heeft de regeringsleider daar een mening over ? Zijn de gestolen Vlaamse Primitieven, naam die volgens een minister niet meer mag gebruikt worden, de gestolen Rubens etc. iets anders dan een speciaal soort kroonjuwelen van de zuidelijke Nederlanden ? Ik vraag niet naar de inzichten van de regeringsleider, maar heeft deze daar een mening over ?
10. De verkoop aan het buitenland van het beroemde schilderij "De intrede van Christus in Brussel" van James Ensor werd als een objectief verlies en een schade beoordeeld. Wanneer speelt in het regeringsbeleid de parameter van objectief verlies en van schade inzake het kunstpatrimonium ?
11. De tentoonstelling van het openbaar kunstbezit van onze zuidelijke Nederlanden in het buitenland gebeurt over het algemeen met zeer veel zorg en koestering. Het is dus geen kwestie van verwaarlozing. Is desalniettemin de regeringsleider niet van oordeel dat er multilaterale, maar ook bilaterale

akkoorden moeten bestaan die ons opnieuw medeverantwoordelijkheid geven over ons kunstpatrimonium, en inspraak over toch getuigen van spiritualiteit, universaliteit, hoge cultuur en mondialiteit ? Welke initiatieven werden er dienaangaande genomen ?

12. Is de regeringsleider van oordeel dat alleen het stelen van één van de bollen van het atomium of het kidnappen van “Manneke Pis” le tout Bruxelles zou raken, zeker als deze wereldberoemde kunstwerken in Moskou of Berlijn zouden terecht komen ?

Alle vragen, mijnheer de minister-president, hebben alleen de bedoeling een diepgaande discussie los te krijgen over wat een beleid is van zorg voor het eigen kostbare kunstpatrimonium en over wat naar het nu en naar de toekomst niet meer mogelijk zou mogen zijn.

Nog twee beschouwingen.

De schitterende kunstwerken geroofd door België in Centraal Afrika en tentoongesteld in Tervuren behoren ons eigenlijk niet toe. We hebben van 1875 tot 1910 in Centraal Afrika niet alleen de handen afgehaakt van zwarte mensen. Zou enige billijkheid ten opzichte van de Centraal Afrikaanse landen, ten opzichte van hun culturele erfgoed, de verhouding tussen het zwarte Afrika en de zuidelijke Nederlanden niet beter dienen dan pluimstrijken ten opzichte van het verfoeilijke Mobutu-regime ?

Tweede beschouwing. Er was veel pouha over het stelen in Bologna van oude muziekpartituren door een “cultureel ambassadeur” van Vlaanderen. Maar verdient het niet meer pouha dat er in de woestijn van de niet bestaande regelgeving over eigendom en zorg voor kunstpatrimonium, eindelijk initiatieven op regeringsvlak zouden genomen worden ?

Bijlage : lijst met verdwenen Vlaamse kunstwerken.

(Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 139

van 8 september 1994

van de heer P. Van Grembergen

Bulletin Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 21 van 10 oktober 1994, blz. 1164-1168)

J. SAUWENS

VLAAMS MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

vraag nr. 152

van 13 oktober 1994

van mevrouw V. DUA

Polikliniek Dr. Martens te Astene-Deinze – Bescherming

Te Astene-Deinze bevindt zich de polikliniek Dr. Mar-

tens, een gebouw ontworpen door de Gentenaar Henry Van De Velde. Deze kunstenaar-architect geniet internationale faam en onlangs nog werd in het Gentse Museum voor Sierkunsten een uitgebreide tentoonstelling aan hem gewijd. Het gebouw zelf is gelukkig nog in een zeer oorspronkelijke staat bewaard gebleven en komt dus zeker in aanmerking voor bescherming. De polikliniek Dr. Martens werd bij ministerieel besluit van 27 augustus 1993 opgenomen in het ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten. Dit ontwerp omvat ook de bescherming van de omgeving als dorpsgezicht. Om onduidelijke redenen heeft het schepencollege van Deinze zich verzet tegen deze bescherming en een negatief advies geformuleerd over dit voorstel tot bescherming. Naar verluidt moet binnenkort een definitieve beslissing genomen worden in dit dossier.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

2. In hoeverre werd reeds een definitieve beslissing genomen inzake de bescherming van dit gebouw en de omgeving ?

3. Welke repercussies zijn er verbonden aan de beslissing en in hoeverre is daardoor de maximale bescherming van dit gebouw en de omgeving gegarandeerd ?

Vraag nr. 153

van 13 oktober 1994

van de heer G. ANNEMANS

Luchtverkeer – Veiligheid boven Brussel

Uit de pers van 30 september 1994 vernemen wij dat een DC-10 in mei 1993 “per vergissing” rakelings boven een Brussels ziekenhuis scheerde.

Zijn deze feiten correct, waren zij het voorwerp van een grondig onderzoek en welk gevolg werd aan dit onderzoek gegeven ?

Vraag nr. 154

van 13 oktober 1994

van de heer L. VAN NHWWENHUYSEN

Studie omtrent de IJzeren Rijn-verbinding – Stand van zaken

In maart kondigde de minister aan dat het Vlaams Gewest zelf initiatieven had genomen ter actualisering van de studie omtrent de IJzeren Rijn-verbinding. Kan de minister mij meedelen hoever het met die actualisering staat ? Bestaat er ter zake enige publikatie ? Werd één en ander al voorgelegd aan de Belgische minister van Verkeerswezen ?

vraag nr. 155

van 13 oktober 1994

van de heer M. MAERTENS

Luchtverkeer Ostend-Airport – Veiligheidsaspecten

Voor negen buitenlandse luchtvaartmaatschappijen is het Amerikaanse luchtruim voortaan gesloten ; het zou

gaan om maatschappijen uit Zaïre, Belize, de Dominicaanse Republiek, Gambia, Ghana, Honduras, Nicaragua, Paraguay en Uruguay. De beslissing werd genomen na een onderzoek door de FAA over de veiligheid van 93 nationale luchtvaartmaatschappijen. Voor vliegtuigen uit Bolivia, El Salvador, Guatemala en de Nederlandse Antillen werden bijkomende veiligheidsvoorwaarden opgelegd.

Op de luchthaven Ostend-Airport zijn reeds langer klachten over de luchtwaardigheid van een aantal toestellen van buitenlandse maatschappijen, en kende men de laatste tijd een aantal schadegevallen aan daken van huizen. Geregeld doen ook toestellen uit Zaïre, Nigeria en Ghana de luchthaven aan.

- a) Zijn er toestellen van genoemde maatschappijen, die door de FAA werden verboden of waaraan bijkomende veiligheidsvoorwaarden werden opgelegd, eveneens te Oostende geland in de voorbije 3 jaren of kunnen ze er mogelijkwijze ook landen ? Zo ja, over welke toestellen van welke maatschappijen, welke data en welke ladingen ging het ?
- b) Over welke inspectiemogelijkheden beschikt de administratie, zowel op het technische als op het administratieve niveau ?
- c) Werd de veiligheid van bedoelde maatschappijen ook in ons land reeds onderzocht, zo ja, met welke resultaten, zo neen, waarom niet ?

- d) Welke duidelijke waarborgen kan de minister geven dat de inspecties zowel grondig als onafhankelijk gebeuren, zodat commerciële belangen niet zwaarder doorwegen dan de veiligheid van omwonenden, passagiers en bemanning ?

Vraag nr. 156
van 14 oktober 1994
van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

Gewestelijke handelsattachés – Taalkundige pariteit bij de Brusselse vertegenwoordiging in het zogenaamde opvolgingscomité

Problemen in verband met spreekdagen van de economische vertegenwoordigers en opdrachten van andere gewesten worden voorgelegd aan het zogenaamde opvolgingscomité, dat werd samengesteld in uitvoering van artikel 6 van het samenwerkingsakkoord tussen de gewesten betreffende de gewestelijke handelsattachés.

Kan de minister mij meedelen of de Brusselse vertegenwoordiging in dat comité taalkundig paritair is samengesteld ?

Errata
Bulletin nr.1 van 24 oktober 1994
 Titelblad : zitting 1994-1995
 Blz. 6, 36 : L. Steenwegen

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
137	06.09.1994	J. De Mol	<i>Flanders Technology International – Duurzame ontwikkeling</i>	82
153	0	14.10.1994 G. Annemans	<i>Autobussen voor Wallonië – Gebrek aan reactie</i>	95
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
298	14.10.1994	M. Maertens	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Ondersteuning in het Vlaamse Gewest van de lokale projecten ter uitvoering van hoofdstuk 28</i>	69
300	17.10.1994	G. Annemans	<i>Bedrijfsmatig tuinafval – Geen stortplaats in eigen gemeente</i>	69
2	19.10.1994	J. De Mol	<i>MER's – Objectiviteit</i>	70
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
254	04.05.1994	J. Ansoms	<i>Gewestelijk secundaire wegennet – Uitrusting met vrijliggende fietspaden</i>	70
329	26.07.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 – Rol van de jeugd</i>	71
333	26.07.1994	R. Van Hoolaud	<i>Aanleg verkeerspleinen – Gegevens</i>	82
334	26.07.1994	J. De Meyer	<i>Zwarte punten in het arrondissement Sint-Niklaas – Nalatigheid</i>	83
339	04.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Linker Schelde-oever – Toewijzing van onteigende gronden</i>	84
347	23.08.1994	M. Olivier	<i>Uitvoering van de protocol-overeenkomst van 7 januari 1992 betreffende de verbreding van de Leie te Kortrijk – Stand van zaken</i>	84
355	05.09.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde – Investeringsprogramma 1994-1995</i>	86
371	13.10.1994	L. Barbé	<i>Intercommunale vereniging – Commerciële activiteiten</i>	71
1	20.10.1994	F. Van den Eynde	<i>Oostvlaamse provinciegouverneur – Politieke neutraliteit</i>	72
4	20.10.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Besluiten gemeenteraad 25 februari 1992 – Onderzoek gouverneur</i>	72
H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden				
183	02.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Feestdagen van 11 en 21 juli – Terminologie</i>	87

200	21.09.1994	F. Van den Eyn-	BRTN-televisienieuwsuitzending – Woordgebruik in verband met zangavond Voorpost	88	
203	21.09.1994	F. Van den Eyn-	BRTN-radionieuws – Woordgebruik in verband met rapportering de Vlaams Blokcongres	88	
206	29.09.1994	L. Van Nieuwen-	BRTN – Opdrachten voor personeelsleden huysen	88	
208	13.10.1994	L. Van Nieuwen-	Septemberdecreet – Computertaal huysen	73	
209	0	14.10.1994	P. Van Grember-	Kunstpatrimonium – Geroofde kunstwerken – Stand van zaken gen	95
1	19.10.1994	P. Van Grember-	BRTN – Ondertitels bij streektaal gen	73	
2	19.10.1994	E. Van Vaeren-	Vormingscursussen leidinggevende personen jeugdverenigingen – Immenging administratie en inspectie bergh	74	

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

188	11.10.1994	J. Tavernier	Dienstanciënniteit in het secundair onderwijs – Erkenning van eerdere prestaties aan de universiteit	74
189	11.10.1994	R. Van Hooland	Vrije en gemeenschapsscholen – Sociale voordelen	75
190	13.10.1994	M. Verwilghen	Ambtenarenstatuut – Hervormingen van de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	75
191	14.10.1994	L. Standaert	Onderwijs – Verkiezingen	77
193	14.10.1994	L. Martens	Besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie – Koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot harmonisering van de bezoldigingsregels – Praktische toepassing	77
194	14.10.1994	L. Martens	Decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs – Toepassing van artikel 23	78
195	14.10.1994	L. Martens	Decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs – Toepassing van artikel 33	79
196	17.10.1994	G. Annemans	Eindtermen – Opname van een partijpolitiek element	79
1	20.10.1994	F. Van den Eyn-	Nieuwe voltijdse betrekkingen in het kleuteronderwijs – Problemen de	80
2	20.10.1994	F. De Man	Voordracht in scholen door een Euro-kandidaat tijdens verkiezingsperiode – Neutraliteit van het onderwijs	80
3	20.10.1994	F. Van den Eyn-	RUG-Steunpunt Sociopolitiek Systeem – Wetenschappelijk gehalte de	81

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

150	29.09.1994	L. Steenwegen	Cultuurmonumenten – Overdracht naar de gewesten en gemeenschappen in het kader van de staatshervorming	89	
152	o	13.10.1994	V. Dua	Polikliniek Dr. Martens te Astene-Deinze – Bescherming	96
153	0	13.10.1994	G. Annemans	Luchtverkeer – Veiligheid boven Brussel	96

154	0	13.10.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Studie omtrent de IJzeren Rijn-verbinding – Stand van zaken	, 96
155	0	13.10.1994	M. Maertens	Luchtverkeer Ostend-Airport – Veiligheidsaspecten	96
156	o	14.10.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Gewestelijke handelsattachés – Taalkundige pariteit bij de Brusselse vertegenwoordiging in het zogenaamde opvolgingscomité	97

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

118		06.09.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 – Unced-conferentie – Wetenschappelijk onderzoek – Gezondheidsproblemen	90
120		15.09.1994	H. Lauwers	Personen met een handicap – Recente regeringsmaatregel	90
121		15.09.1994	J. Vandeurzen	Personen met een handicap – Recente regeringsmaatregel	91
128		11.10.1994	J. Laverge	Gekwalificeerd verplegend en verzorgend personeel in een rusthuis – Gesco's en DAC's	
129		11.10.1994	M. Maertens	Spaarboekjes geplaatste jongeren – Opsporing begunstigden	92
130		13.10.1994	H. Anthuenis	Zelfhulpgroepen in de geestelijke gezondheidszorg – Representatieve vertegenwoordiging van de gebruikers	93
131		14.10.1994	L. Steenwegen	Aanleg van woonwagenterreinen – Subsidies	94
2		20.10.1994	B. Vandendriesche	OCMW-raad. Onverenigbaarheid wegens het overschrijden van een derde gemeenteraadsleden – Criteria	81